Biblioteca Municipiului Baia
SALA DE LECTURĂ

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLIII Nr. 9781 | Joi 14 februarie 1974 | 6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI:

● INIȚIATORII ÎNTRECERII SOCIALISTE ÎNFĂȚIȘEAZĂ PARTENERILOR ACȚIUNILE, EXPERIENȚA, REZULTATELE OBȚINUTE ● IRIGAȚII PE DEALURILE TOPOLOGULUI ● CU NATURA NU POȚI FI DECÎT PRIETEN ● OASPEȚI INOPINAȚI ÎN ATELIERELE-ȘCOALĂ, CORESPONDENȚII NOȘTRI RELATEAZĂ DESPRE: REUȘITE REMARCABILE, „RECREAȚII" NEDORITE ȘI... POSIBILITĂȚI NEFOLOSITE ● „ÎNTOARCEREA LUI MAGELLAN" (CRONICA FILMULUI) ● „REGISTRUL PUBLIC AL CONTROLULUI OBȘTESC": CÎND CONSILIUL F.U.S. SE PREOCUPĂ ÎNDEAPROAPE DE ECHIPELE CETĂȚENEȘTI ● FIECARE COMUNIST RĂSPUNDE PENTRU EDUCAREA FIECĂRUI TÎNĂR ● RUBRICILE NOASTRE: DIN ȚĂRILE SOCIALISTE, RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ, FAPTUL DIVERS, SPORT, DE PRETUTINDENI

Cea de-a doua zi a vizitei întreprinse de PREȘEDINTELE NICOLAE CEAUȘESCU ÎN LIBIA

Pe șantierul rafinăriei de la Zawia

Dialog rodnic, în interesul ambelor popoare, al cauzei păcii și înțelegerii internaționale

„Constatăm cu satisfacție dezvoltarea relațiilor noastre economice. Mulțumim României prietene pentru asistența acordată țării noastre și experiența pe care ne-o împărtășește în domeniul dezvoltării economice. Considerăm că vizita președintelui Ceaușescu marchează o nouă etapă de stimulare a relațiilor dintre țările noastre. Salut și respect părerile politice exprimate de președintele Ceaușescu prieten".

MOAMER EL GEDDAFI

„În convorbirile avute am căzut de acord să realizăm o largă colaborare într-un șir de domenii. Acest început deschide o perspectivă bună pentru relațiile dintre România și Libia. Vom face totul ca popoarele noastre să conlucreze în deplină egalitate, în spiritul respectului reciproc și întrajutorării, pentru progresul lor economico-social, pentru bunăstare, pentru consolidarea independenței lor".

NICOLAE CEAUȘESCU

Un obiectiv de frunte al activității sindicatelor în acest an

Aplicarea acordului global în industrie

puternic stimulent în îndeplinirea ritmică a planului, în desfășurarea întrecerii socialiste

În ansamblul măsurilor ce se întreprind pentru realizarea înainte de termen a prevederilor planului cincinal, pentru buna desfășurare a întrecerii socialiste în întîmpinarea celei de-a XXX-a aniversări a eliberării patriei, precum și a celui de-al XI-lea Congres al partidului, **introducerea și extinderea muncii în acord global** constituie o pîrghie eficientă de creștere a producției fizice, a productivității muncii, de reducere a cheltuielilor de producție și, pe această cale, de obținere a unor venituri superioare de către oamenii muncii.

Relevînd însemnătatea acordului global, la **Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1972 s-a subliniat din nou necesitatea introducerii cu mai multă fermitate a formei de salarizare în acord global și în sectoarele activității industriale.** În acest scop, Consiliul de Miniștri, prin Hotărîrea nr. 1509, din decembrie 1972, a reglementat această problemă. Pentru participarea activă a organelor și organizațiilor sindicale la aplicarea formei de salarizare în acord global, încă de la apariția hotărîrii amintite, Consiliul Central al U.G.S.R. a stabilit sarcinile ce revin sindicatelor în această direcție. Au fost luate măsuri pentru instruirea activului sindical iar ministerele de resort, împreună cu comitetele uniunilor sindicatelor pe ramuri de activitate, au elaborat și transmis, în primele luni ale anului 1973, metodologiile de aplicare a prevederilor hotărîrii, potrivit specificului ramurilor și subramurilor de producție.

Biroul și Comitetul Executiv ale C.C. al U.G.S.R., pe baza unor analize și acțiuni de sprijinire a introducerii acordului global întreprinse anul trecut, într-un număr de 86 de întreprinderi din județe ca Brașov, Prahova, Galați, Timiș, municipiul București și altele, au stabilit măsuri pentru creșterea aportului organelor și organizațiilor sindicale la înfăptuirea sarcinilor stabilite de conducerea de partid și de stat în această direcție. **Pozitivă este în acest sens activitatea unor organe teritoriale ale sindicatelor, cum sînt cele din județele Brașov, Prahova, Galați, Mureș, Timiș și altele, care au organizat dezbateri și schimburi de experiență pentru elucidarea problemelor și generalizarea experienței dobîndite în privința aplicării acordului global.** În prima parte a anului 1973, cu sprijinul Consiliului Central al U.G.S.R. și al Ministerului Muncii, Consiliul județean al sindicatelor Brașov a inițiat o largă dezbatere cu cadre de specialitate și președinți ai comitetelor sindicatelor din 56 întreprinderi din județ. Tot în acest scop, sub conducerea organelor locale de partid, la Galați s-a organizat un valoros schimb de experiență, cu efecte pozitive asupra aplicării acordului global.

O activitate pozitivă au desfășurat în această privință și comitetele sindicatelor, între care cele de la întreprinderea textilă „Dorobanțul" Ploiești, Combinatul petrochimic Borzești, Fabrica de șuruburi Bacău, Întreprinderea de reparații auto Cîmpina și de la alte unități din județele Timiș, Mureș, Galați. Se poate afirma că acolo unde, cu ajutorul organizațiilor de partid, comitetele oamenilor muncii au conlucrat îndeaproape cu comitetele sindicatelor pentru asigurarea condițiilor tehnice, organizatorice și materiale necesare, rezultatele aplicării acordului global sînt bune. Așa, de pildă, la **întreprinderea „Textila" Galați** s-a reușit să se cuprindă în acord global circa 3 200 de salariați, obținîndu-se o creștere a producției globale de 14,4 la sută față de perioada anterioară introducerii acordului global, o productivitate a muncii mai mare cu 9 la sută, iar cîștigul mediu s-a mărit cu 7,9 la sută. Rezultate bune s-au obținut și la **„Electromureș" din Tg. Mureș**, unde muncesc în acord global aproape 2 400 salariați. La această unitate, producția a înregistrat o creștere de 23,7 la sută, productivitatea muncii de 22 la sută, iar în mod corelat a sporit și cîștigul mediu al oamenilor muncii. În trimestrul IV 1973, față de trimestrul III al aceluiași an, acordul

Ing. Pavel ȘTEFAN
secretar al Consiliului Central al U.G.S.R.

(Continuare în pag. a II-a)

ÎN PAG. A III-A

- Primire entuziastă în mijlocul studenților și cadrelor didactice de la Centrul universitar din Tripoli
- Salutul muncitorilor libieni de la șantierul Combinatului textil Zanzur și rafinăria „Zawia": ovații pentru prietenie, pentru poporul român, pentru președintele Ceaușescu

ÎNCHEIEREA CONVORBIRILOR OFICIALE

Miercuri după-amiază, la Palatul Revoluției din Tripoli s-au încheiat convorbirile oficiale dintre președinții Nicolae Ceaușescu și Moamer El Geddafi.

Din partea română au participat: Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Ion Pățan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul comerțului exterior, George Macovescu, ministrul afacerilor externe, Mircea Malița și Nicolae Doicaru, consilieri ai președintelui Consiliului de Stat.

Din partea libiană au fost prezenți: maior Abdel Moneim El Houni și maior Mouktar Al Karawi, membri ai Consiliului Comandamentului Revoluției, Abdel Ati Al Oubeidi, ministrul muncii, Mohamed Ahmed Sherif, ministrul educației, Abdel Fatah Al Naasi, subsecretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă de cordialitate.

La Universitatea din Tripoli

Cu prilejul banchetului oferit în onoarea președintelui Nicolae Ceaușescu de președintele Moamer El Geddafi

După cum s-a anunțat, marți, președintele Consiliului Comandamentului Revoluției al Libiei, Moamer El Geddafi, a oferit un banchet oficial în onoarea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu.

În timpul banchetului, cei doi șefi de stat au rostit toasturi.

Toastul președintelui Moamer El Geddafi

Îmi face o deosebită plăcere să salut pe președintele Ceaușescu și colaboratorii care îl însoțesc, reprezentanți ai poporului român prieten.

În numele poporului libian, mulțumesc președintelui Ceaușescu pentru faptul că a acceptat să facă această vizită. Este prima vizită pe care o întreprinde în Libia un conducător din țări ale Europei răsăritene. Salutăm asemenea acțiuni și dorim ca ele să aibă continuitate. Apreciem, totodată, sentimentele pe care le nutrește întreaga delegație română de a face totul pentru dezvoltarea relațiilor dintre popoarele noastre prietene.

Doresc să afirm că Republica Arabă Libiană nu își întemeiază relațiile sale cu alte popoare pe criteriile puterii economice sau militare, ale bogățiilor naturale, nici pe considerente de ordin rasial sau pe faptul că aceste state sînt situate în occidentul sau răsăritul lumii. Republica Arabă Libiană respectă concepțiile religioase, politice, sistemele de dezvoltare economico-socială ale altor popoare, respectă lupta lor pentru asigurarea eliberării omului. Republica Arabă Libiană întinde mîna tuturor popoarelor care respectă aceste principii, dar refuză această mînă statelor care atentează la independența popoarelor, la bunăstarea lor și care atacă însăși demnitatea omului, profitînd de posibilitățile lor militare și economice. Aceste principii ale Republicii Arabe Libiene pornesc din însăși constituția sa, din civilizația și tradițiile sale. Aplicîndu-le, Republica Arabă Libiană și-a cîștigat simpatia tuturor popoarelor.

Plecînd de la această filozofie, revoluția din septembrie a făcut ca multe state să ne sprijine, inclusiv în domeniul ideologiei, și mă refer aici în special la sprijinul acordat revoluției din septembrie, ideilor

(Continuare în pag. a III-a)

Toastul președintelui Nicolae Ceaușescu

Aș dori să încep prin a adresa încă o dată un salut călduros, în numele meu, al delegației, al poporului român, președintelui Geddafi, colaboratorilor săi, dumneavoastră tuturor și întregului popor libian prieten. Doresc, de asemenea, să mulțumesc președintelui Geddafi pentru invitația ce ne-a adresat-o de a vizita frumoasa dumneavoastră țară — invitație care ne-a dat posibilitatea să ne aflăm astăzi în Libia, să fim împreună cu dumneavoastră. Mulțumesc, totodată, pentru primirea prietenească ce ne-ați rezervat-o, mulțumesc populației care ne-a întîmpinat cu sentimente de caldă prietenie. Apreciem aceasta ca o expresie a dorinței de dezvoltare a colaborării dintre popoarele noastre.

De altfel, popoarele român și libian se cunosc de mult. Au cunoscut împreună asuprirea otomană și au învățat, deci, să lupte împotriva dominației, pentru independență, suveranitate, pentru a fi pe deplin stăpîne pe destinele lor.

Venim dintr-o țară care anul acesta sărbătorește 30 de ani de la răsturnarea vechii orînduiri, de la trecerea pe calea făuririi unei lumi mai bune — orînduirea socialistă. Acum 30 de ani, România era o țară slab dezvoltată; peste 75 la sută din populație lucra în agricultură. Astăzi, România a devenit un stat socialist cu o industrie puternică, bazată pe tehnica contemporană, cu o agricultură dezvoltată. Produceam, spre exemplu, în 1938 — anul cu cea mai înaltă producție a României antebelice — 280 mii tone oțel, în anul 1973 am produs peste 8 milioane tone; produceam un miliard și jumătate kWh energie electrică anual, anul trecut am produs aproape 50 miliarde kWh; în agricultură se aflau în total 5 mii de tractoare, toate din import, iar acum în agricultura românească lucrează 115 mii tractoare. România este astăzi una din țările mari producătoare de tractoare, o mare parte din acestea exportîndu-le în multe țări ale lumii. Sintetic, anul acesta producem în industrie de 28 de ori mai mult decît în 1938.

(Continuare în pag. a III-a)

FIECARE COMUNIST RĂSPUNDE PENTRU EDUCAREA FIECĂRUI TÎNĂR

Din experiența înfăptuirii acestei devize la „Grivița roșie"

VIAȚA DE PARTID

La 1 ianuarie, în secția de mecanică ușoară a uzinelor de utilaj chimic „Grivița roșie" a luat ființă o **brigadă de muncă și educație socialistă formată în întregime din tineri** și condusă tot de un tînăr — Ștefan Tănase, secretarul organizației U.T.C. din secție, primit de curînd în partid. Bilanțul primei luni de existență a brigăzii — unitate complexă, înlăuntrul căreia obligațiile de producție se întrepătrund cu cele ale educării comuniste — confirmă investiția de încredere: ea își alătură succesele în îndeplinirea și depășirea planului celorlalte peste 190 de brigăzi similare, conduse de comuniști din reputata uzină bucureșteană.

Am citat acest exemplu tocmai pentru că el relevă concludent rezultatele preocupărilor susținute ale organizației de partid, de a asigura ca toți tinerii din uzină să intre în cadența de muncă și viață a acestui mare colectiv. Încercînd o succintă retrospectivă a activității comitetului de partid pentru conducerea și îndrumarea U.T.C., se impune atenției, înainte de toate, grija pentru **educarea tineretului în spirit revoluționar**, pentru dezvoltarea capacității sale de a fi **coautor al tuturor succeselor uzinei.** În acest scop se realizează metodic un amplu program menit să asigure, deopotrivă, **cunoașterea cît mai temeinică a documentelor și, implicit, a politicii partidului și statului nostru** (prin expuneri, dezbateri, schimburi de idei), **cultivarea tradițiilor revoluționare** (vizitarea de muzee, a unor locuri istorice, întîlniri cu activiști de partid, unii cu stagiu din ilegalitate, cu veterani ai muncii), **ridicarea pregătirii profesionale** (discuții cu specialiști, cu muncitori frunași, prezentări de noutăți tehnice), **îmbogățirea culturii generale** (vizionări și discuții despre filme, cărți, piese de teatru), **însușirea codului etic comunist, a normelor de comportare în familie și societate.**

Preocupîndu-se îndeaproape de formarea politică, moral-cetățească și profesională a tinerilor, **organizația de partid privește în mod firesc U.T.C.-ul ca principala sa rezervă de cadre.** În acest spirit, cei mai buni uteciști, tineri fruntași în producție, cu o bună comportare, sînt pregătiți cu migală și răspundere pentru a păși în rîndurile comuniștilor. Șefii de brigadă Ion Gheorghe și Gheorghe Murgilaș, cazangiii Aurel Bolboceanu și Nicolae Deiu, sudorul Nicolae Mihalache și mulți alți membri de partid sînt doar cîțiva dintre cei care s-au ocupat de formarea complexă a unora din tinerii primiți în partid. De altfel, cifrele vorbesc de la sine: 50 din cei 72 de noi membri de partid primiți în organizație în 1973 au fost uteciști. Și faptele dovedesc că aceștia trec în rîndurile partidului cu deplină răspundere. Tînărul Anghel Chiriac, bunăoară, la cei 23 de ani ai săi, muncitor destoinic în secția de mecanică ușoară, pe care comuniștii din organizația de bază nr. 5 l-au primit printre ei abia luna trecută, își și îndeplinește prima sarcină de comunist, ocupîndu-se îndeaproape de un alt tînăr, E.D., nu încă destul de disciplinat.

Dar ceea ce se remarcă în mod deosebit în activitatea organizațiilor de partid de la „Grivița roșie" este **preocuparea foarte concretă față de fiecare tînăr, pentru desăvîrșirea pregătirii profesionale în strînsă legătură cu formarea profilului etic comunist — aceasta fiind una din principalele forme ale conducerii organizației de tineret de către organizația de partid.** Ni s-au prezentat două date: **peste 300 de comuniști au drept principală sarcină de partid pregătirea și educarea a circa 700 de tineri.** Dar, de fapt, așa cum este și firesc, în uzină, multe alte sute de comuniști se ocupă cu aceeași dragoste și răspundere de tinerii din preajma lor, chiar dacă această îndatorire nu le-a fost înscrisă în mod expres în caietul de sarcini.

Afirmația are acoperire în fapte. Repartizarea unor lucrări importante, pe măsura capacităților reale ale tinerilor, combaterea manifestărilor de subapreciere a posibilităților lor au făcut, de altminteri, obiectul unor ședințe ale comitetelor de partid pe secții, cu toți secretarii organizațiilor de bază, șefii de ateliere și maiștrii principali. Așa s-au înscris în istoria colectivului cazangeriei „coloanele de sinteză" — utilaje complexe, destinate combinatelor de îngrășăminte azotoase. Sudarea — operațiune dificilă, executată la temperaturi de 280—300 de grade — a fost încredințată, la un moment dat, unor tineri. Asistați de conducătorii locurilor de muncă, de comuniști mai vîrstnici, tinerii au reușit.

Nu a fost, desigur, un fapt întîmplător. Pentru că **grija și răspunderea comuniștilor se îndreaptă cu precădere spre însușirea unei înalte calificări profesionale și a unui spirit ferm de disciplină de către tineri.** În vara trecută, de exemplu, cînd comitetul de partid a efectuat un studiu avînd această temă drept unul din obiective, au apărut clar cel puțin două concluzii: 1) există încă tineri slab calificați, care trebuie urgent ajutați să se ridice; 2) există tineri merituoși, care trebuie ajutați în promovare. În consecință, **se acționează prin modalități multiple, în mod coordonat și sistematic, pentru îmbogățirea cunoștințelor lor profesionale.** La 1 ianuarie, bunăoară, a început la turnătorie un curs de perfecționare a calificării pentru 30 de tineri, iar la mecanică — unul cu 50 de strungari și frezori. Cursurile, conduse de ingineri șefi de ateliere care lucrează cu acești tineri, își propun să ducă la înlăturarea neajunsurilor concrete observate la ei în procesul de producție. Se realizează, de asemenea, o rotire anuală a ucenicilor prin toate secțiile, încît la încheierea școlii profesionale aceștia să cunoască nu numai procesul de producție în întregul său, ci să-și poată preciza clar și afinitățile pentru un loc de muncă sau altul. Sute de tineri participă la cursuri intensive de calificare.

Aceeași retrospectivă la care ne-am referit la începutul rîndurilor de față arată însă că pentru stimularea ambiției tineretului de a urma exemplul fruntașilor se face încă prea puțin. Ce s-a întreprins, de pildă, pentru a face cunoscută reușita sudorilor la coloanele de sinteză? S-a scris despre ei în ziarul de uzină, au fost citați într-o emisiune la stația de radioficare și dați ca exemplu în adunări de partid și U.T.C. Ce s-a făcut a fost bine, dar, s-ar fi putut face mult mai mult pentru ca faptul să nu se uite de la o zi la alta, să rămînă viu în memoria cît mai multora. Un panou al tinerilor fruntași — și sînt mulți în întrecerea socialistă pentru îndeplinirea cincinalului în 4 ani și jumătate — cu prezentarea concretă a experienței lor, este încă un deziderat, iar informația de producție proaspătă, la zi — succese, ca și nereușite — element dinamizator atît de important în creșterea emulației, circulă încă anevoie de la un loc de muncă la altul. De altfel, cu prilejul analizelor activității U.T.C., care au avut loc la comitetul de partid al uzinei, s-a subliniat că informarea tinerilor este deficitară și în ceea ce privește cunoașterea propriilor sarcini de producție, realizarea angajamentelor în întrecere, după cum nu se face „publicitatea" cuvenită nici celor care absentează nemotivat ori întîrzie de la lucru. Unii dintre acești tineri au fost sancționați, altora li s-a desfăcut chiar contractul de muncă. Dar... pe tăcute, deși ar fi trebuit să se folosească prilejul încît să tragă învățăminte nu numai cei în cauză.

„Sîntem hotărîți — ne spunea tovarășul **Ilie Bologa**, secretarul comitetului de partid al uzinei — să acționăm cu mai multă fermitate pentru ca **tinerii din uzină să dea tot ceea ce pot, pe măsura capacității și aptitudinilor lor, a speranțelor ce se pun în ei.** Aceasta presupune să acordăm **mai multă atenție îmbinării organice a desăvîrșirii pregătirii profesionale cu educația comunistă.** Va trebui să perseverăm în a explica clar că **atitudinea înaintată față de muncă este criteriul fundamental al eticii comuniste.** Reușita este determinată, neîndoielnic, de eliminarea din munca cu tinerii a formalismului și festivismului — trăsături care, din păcate, mai caracterizează unele acțiuni — de priceperea noastră de a ne apropia de cei ce ne vor urma cu înțelegere, dar și cu exigență".

Sînt intențiile care se bizuie pe suportul ferm al unui program de lucru bine gîndit, pe hotărîrea membrilor de partid de a îndeplini cu cinste **una din sarcinile lor de cea mai mare răspundere: educarea comunistă a tineretului.**

Maria BABOIAN

Inițiatorii întrecerii socialiste înfățișează partenerilor acțiunile, experiența, rezultatele obținute

AZI: ÎNTREPRINDEREA DE CONSTRUCȚII DIN PREFABRICATE DE BETON DIN CAPITALĂ...

În intervalul de timp care a trecut din acest an, numărul familiilor din Capitală care s-au mutat, zilnic, într-un apartament nou, a fost mai mare, în medie, cu 6—7 față de aceeași perioadă a anului 1973. Merită precizat însă că este vorba de apartamentele suplimentare, puse la dispoziția bucureștenilor doar de **Întreprinderea de construcții din prefabricate de beton**, adevărat **„combinat de case"**. Adică de unitatea care a adresat în acest an înflăcărata chemare la întrecere către toate întreprinderile de construcții de locuințe și lucrări social-culturale din țară. Cum se înfăptuiesc aici angajamentele asumate în întrecerea socialistă?

O primă cifră grăitoare în acest sens am și prezentat-o. **Bilanțul primelor 40 de zile — perioadă în care colectivul întreprinderii a îndeplinit și depășit planul la toți indicatorii — este însă mult mai bogat în realizări.** Astfel, din discuția avută cu directorul economic al acestei unități, **Nicolae Simionescu**, am reținut că **pînă în prezent a fost realizată o producție suplimentară în valoare de circa 2 milioane lei, s-au economisit 10 000 kWh energie electrică, 20 tone de ciment, 10 tone de oțel-beton și alte 10 tone de combustibil tehnologic.**

Demn de remarcat este că asemenea succese se obțin în condițiile în care sarcinile fizice de plan sînt mai mari, comparativ cu realizările anului trecut, cu 20,5 la sută la producția industrială și cu 13,8 la sută la activitatea de construcții-montaj. **Sînt sporuri care trebuie înfăptuite în proporție de aproape sută la sută pe seama creșterii productivității muncii** — indicator al vredniciei și spiritului de chibzuință. Practic, cum au fost obținute aceste rezultate?

— Realizările noastre de acum au fost pregătite din timp și temeinic, ne spunea ing. **Dan Stoenescu**, șeful secției panouri mari din prefabricate. Încă de anul trecut s-au luat măsuri pentru o mai bună aprovizionare a locurilor de muncă, întărirea asistenței tehnice în toate schimburile, folosirea judicioasă a fiecărei ore din timpul de lucru. Adăugați la toate acestea și faptul că reparațiile capitale și reviziile tehnice le executăm „din mers", că în prezent coeficientul de schimburi este de 2,7, față de 2,6 cît era în urmă cu numai trei luni de zile.

Cu aceeași insistență și pe un front tot atît de larg s-a acționat și se acționează și în celelalte sectoare ale întreprinderii bucureștene pentru îndeplinirea planului și a angajamentelor luate în întrecere. Eforturile și capacitatea creatoare ale muncitorilor și tehnicienilor sînt canalizate, deopotrivă, spre reducerea consumurilor de materii prime, combustibil și energie, utilizarea mai judicioasă a spațiilor de producție și a mijloacelor tehnice din dotare, perfecționarea tehnologiilor de fabricație și a organizării producției și a muncii. Ca atare, nu există practic la ora actuală nici un capitol din chemarea la întrecere la care comuniștii, întregul colectiv al întreprinderii să nu fi obținut rezultate apreciabile. Pe unele din ele le-am amintit.

Iată și altele. În chemare se prevedea: „Creșterea productivității muncii în activitatea de construcții-montaj cu 2 la sută, prin realizarea unei medii la montaj de trei apartamente pe brigadă în 24 de ore". **În ianuarie și februarie s-a ajuns la 2,8—3 apartamente.** Sau, redăm din chemare: „...organizarea și executarea lucrărilor pe bază de contract-angajament cu plata în acord global, în procent de 98 la sută în activitatea de construcții-montaj și 84 la sută la activitatea industrială". **Realizat în prezent: 96 la sută la activitatea de construcții-montaj și 84 la sută la activitatea industrială.**

Comparațiile de acest fel ar putea fi continuate, activitatea densă în fapte și succese a colectivului întreprinderii oferindu-ne numeroase alte exemple de acest gen. Toate acestea reprezintă — așa cum plastic se exprima secretarul comitetului de partid din întreprindere, **Dumitru Chilom** — „oglinda vie a hotărîrii comuniștilor, a colectivului nostru de a nu precupeți nici un efort pentru a cîștiga **în acest an noi poziții în bătălia pentru a realiza cincinalul în 4 ani și jumătate**".

Ilie ȘTEFAN

...ȘI IPROMET — BUCUREȘTI

Chemînd la întrecere, proiectanții, tehnologii, toți lucrătorii **Institutului de proiectare tehnologică de uzine și instalații metalurgice — IPROMET din București** și-au fixat, cu exigență, dar și cu o mare ambiție, „ștacheta" obiectivelor pe care țintesc să le atingă în acest al patrulea an al cincinalului. Reținem unul dintre acestea: **„elaborarea de studii tehnico-economice care promovează soluții tehnologice moderne, asigură valorificarea materiilor prime indigene, reducerea consumurilor de energie și de combustibil, reducerea ponderii lucrărilor de construcții-montaj, folosirea intensă a suprafețelor construite și o înaltă eficiență economică a investițiilor, în valoare totală de 3 miliarde lei".** Ce s-a întreprins practic în acest domeniu și cum se acționează în aceste zile pentru finalizarea unor asemenea obiective de amploare?

— Anul acesta — ne spunea ing. **Constantin Dobrescu**, șeful secției tehnologii din cadrul Institutului — activitatea de proiectare se axează pe **introducerea pentru prima dată la noi în țară, în unitățile siderurgice, a procedeului de turnare continuă a oțelului, mai precis la Combinatul siderurgic din Galați, la „Oțelul roșu"** — metodă modernă, de mare randament, care asigură, comparativ cu procedeele clasice, reducerea cu 18 la sută a consumului de metal pe tona de produse, eliminarea unor operații intermediare pe fluxul de laminare, creșterea productivității muncii. De asemenea, **în prezent ne preocupă problema îmbunătățirii calității oțelurilor,** fapt pentru care urmărim introducerea în toate întreprinderile producătoare a unor tehnologii de elaborare avansate, cum ar fi degazarea oțelului în vid și transferarea unor operațiuni de rafinare a acestuia în vid, la unitățile siderurgice din Galați, Tîrgoviște și Hunedoara; realizarea cuptoarelor de inducție și a cuptorului de retopire electrică sub zgură și retopire electrică în vid la întreprinderea din Tîrgoviște.

Tot din activitatea acestui important sector al institutului am mai reținut faptul că, în prezent, se lucrează la studiile și proiectele pentru creșterea randamentului la cuptoarele Martin de la C. S. Hunedoara, că, pe planșetele proiectanților, se află în curs de finalizare instalațiile pentru recuperarea căldurii de la cuptoarele 1 și 2 de la C. S. Galați și de la cuptoarele Martin de la C. S. Hunedoara, precum și a celor pentru recuperarea căldurii cocsului de la bateriile 5 și 6 din cadrul C. S. Galați.

Însoțiți de ing. **Mihai Niculescu**, secretarul comitetului de partid al institutului, parcurgem cîteva din atelierele de proiectare. Pretutindeni se muncește intens. Ne reține atenția unul din panourile expuse: **„Colectivul grupei de proiectare R6 s-a angajat să predea proiectele de execuție pentru transportul oțelului lichid, de la blocul 1 oțelărie la secția de turnare continuă, cu 5 zile mai devreme și să realizeze o reducere a investițiilor cu 250 000 lei la construcții-montaj".** Este vorba de lucrări pentru C. S. Galați. La fel de mobilizatoare sînt și angajamentele celorlalte ateliere.

— Cum prind viață aceste angajamente?

— În luna ianuarie — ne spune, nu fără mîndrie, secretarul de partid — **s-au economisit prin proiecte peste 500 tone metal; au fost elaborate proiecte de execuție pentru 400 tone utilaje tehnologice destinate C. S. Galați, în condiții tehnice care asigură în același timp omologarea și tipizarea lor pentru investiții viitoare; s-au predat beneficiarilor 67 de proiecte de execuție, din care 45 înainte de termenele prevăzute,** cum este cazul proiectelor aferente extinderii secțiilor chimice de la uzina cocsochimică din Galați, instalațiilor interioare de la oțelăria electrică și turnarea continuă de la „Oțelul roșu", turnătoriei mixte de la Galați ș. a. S-au efectuat, totodată, peste 1 700 ore de asistență tehnică suplimentară pe șantiere și în secțiile de producție, pentru asigurarea montajului, rodajelor, probelor tehnologice și punerea în funcțiune a marilor obiective. Asemenea colective sînt în prezent pe platforma siderurgică Galați, la forja de blocuri și bare din Tîrgoviște, la C. S. Hunedoara.

Pe bună dreptate se poate afirma că la Institutul de proiectare tehnologică de uzine și instalații metalurgice din București fiecare zi înseamnă un nou pas spre înfăptuirea cu succes a angajamentelor asumate în întrecere.

Constantin DUMITRU

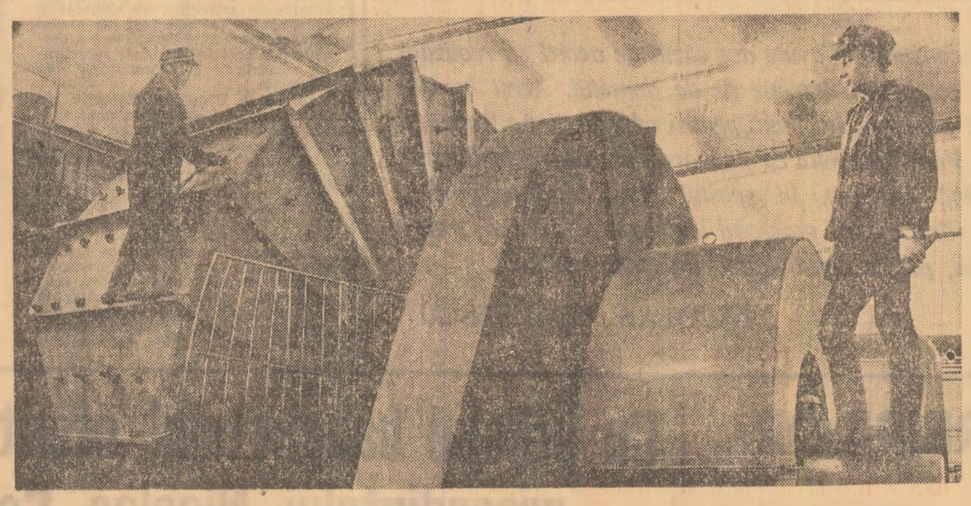

Flotația centrală din Baia Mare: se montează noi capacități de producție în secția de măcinare

ACORDUL GLOBAL

(Urmare din pag. I)

global în unele întreprinderi a fost extins substanțial — **și aceasta, ca urmare a sprijinului acordat de colective ale Consiliului Central al U.G.S.R.** Este vorba de Combinatul siderurgic Galați, Întreprinderea mecanică din aceeași localitate, Întreprinderile „Proletarul" și cea forestieră din Bacău, Fabrica de anvelope Florești, I.R.A. și U.F.E.T. din Cîmpina.

Analiza rezultatelor obținute prin aplicarea acordului global în întreprinderile industriale scoate în evidență și faptul că această formă de remunerare nu se aplică încă la nivelul cerințelor și al posibilităților existente, că sarcinile stabilite de conducerea partidului în acest domeniu, la plenara din noiembrie 1972, se realizează destul de lent.

Unele organe de conducere colectivă din întreprinderi, ca Șantierul naval Galați, Combinatul chimic Brazi, Combinatul de prelucrare a lemnului Bacău, au lăsat aceste importante probleme mai mult pe seama compartimentelor care se ocupă de salarizare, n-au analizat în cadrul acestor foruri de conducere, în mod temeinic, măsurile ce trebuie luate pentru crearea tuturor condițiilor necesare în vederea introducerii și extinderii acordului global, ceea ce nu le-a permis să adopte decizii corespunzătoare în această direcție. Trebuie spus că nici comitetele sindicatelor n-au acționat în toate cazurile în cadrul acestor organisme, prin reprezentanții lor, pentru a influența introducerea și extinderea substanțială a acordului global în întreprinderile industriale. De asemenea, unele centrale, între care centrala industriei cauciucului, centrala liniei, după transmiterea indicațiilor metodologice, aveau sarcina să acționeze sistematic și eficient pentru sprijinirea întreprinderilor în elucidarea operativă a tuturor problemelor specifice ramurilor, legate de introducerea și extinderea acordului global, dar, din păcate, n-au făcut acest lucru în bune condiții.

Considerăm că una din frînele introducerii și extinderii acordului global constă în aceea că **nu toate cadrele de specialitate din întreprinderi au căutat să cunoască temeinic prevederile H.C.M. nr. 1509/1972 și metodologia de aplicare a acordului global.** Numai așa se explică de ce unele cadre de răspundere, cum sînt cele de la Întreprinderea „1 Mai" Ploiești, Fabrica de postav Buhuși, au invocat anumite dificultăți legate de volumul mare de muncă necesar pentru pregătirea aplicării acordului global, greutăți în aprovizionarea tehnico-materială și altele, dovedind în mod vădit exagerat reținere în introducerea acestei forme de salarizare. O atare atitudine determină în parte ca nici personalul din producție, șefii de ateliere, maiștrii și muncitorii să nu fie informați amănunțit asupra scopului și posibilităților oferite de aplicarea acordului global, de avantajele practice ale acestuia.

Ce considerăm că ar fi necesar pentru impulsionarea aplicării acordului global? Mai întîi, se impune ca **în întreprinderi să existe o preocupare asiduă din partea tuturor factorilor responsabili pentru crearea unor condiții corespunzătoare aplicării acordului global și, în primul rînd, pentru organizarea rațională și programarea producției, asigurarea documentațiilor tehnice de execuție, introducerea mecanizării pe scară largă, funcționarea normală a utilajelor, asigurarea aprovizionării cu materii prime și materiale.** O atenție deosebită în utilizarea corectă a acordului global trebuie acordată **elaborării unor contracte-angajament, cu un conținut corespunzător, între formațiile de lucru și conducerile subunităților.** Facem această remarcă avînd în vedere că la unele întreprinderi, ca Rafinăria Teleajen, Fabrica de postav Azuga, au fost întocmite contracte din care au lipsit unele prevederi esențiale, ca: durata de execuție a lucrărilor, mărimea formațiilor de lucru, condițiile tehnico-materiale care urmează să fie asigurate, condițiile de calitate. Absența acestor prevederi din unele contracte a făcut ca acestea să nu mai constituie un instrument mobilizator în executarea lucrărilor și a influențat negativ rezultatele aplicării acordului global.

Pentru stimularea oamenilor muncii în folosirea acordului global, o mare însemnătate are **aplicarea reglementării privind majorarea sau diminuarea cîștigurilor cu pînă la 20 la sută — potrivit H.C.M. nr. 1509/1972 — în funcție de contribuția efectivă a fiecărui membru al formației la realizarea lucrărilor.** Această prevedere se traduce în viață în unele unități, ca întreprinderile textile din Galați și Lugoj, cu acordul majorității membrilor formației de lucru și al comitetelor oamenilor muncii. Tocmai de aceea, datorită bunelor rezultate obținute, este necesar ca unele conduceri de întreprinderi, de exemplu de la Întreprinderea forestieră și Fabrica de bere din Bacău, Trustul de construcții montaj Timișoara, să renunțe la practica de pînă acum, de a nu folosi această pîrghie, justificînd că în unitățile respective n-ar fi nevoie să se efectueze această diferențiere sau că este greu a se măsura contribuția muncitorilor la realizarea lucrărilor respective.

Totodată, în acțiunea de extindere a acordului global, un rol deosebit de important îl are **organizarea unor acțiuni concrete de sprijinire a întreprinderilor de către cadre de specialitate din ministere și centrale industriale** pentru rezolvarea tuturor problemelor referitoare la aplicarea acestei forme de salarizare, precum și pentru stabilirea unor măsuri corespunzătoare în această direcție. La rîndul lor, **uniunile sindicatelor pe ramuri de activitate, consiliile sindicale județene, municipale și orășenești, comitetele sindicatelor** au datoria să acționeze mai hotărît, împreună cu organele de conducere colectivă, pentru extinderea acordului global, ca pîrghie importantă de creștere a producției și productivității, precum și de cointeresare a oamenilor muncii în sporirea eficienței activității economice a întreprinderilor.

Pe această linie, la plenara din decembrie 1973, **Consiliul Central al U.G.S.R. a stabilit ca în anul 1974** sindicatele să pună un accent deosebit pe aplicarea acordului global la toate locurile de muncă, unde sînt și trebuie create condiții corespunzătoare, iar uniunile sindicatelor să colaboreze îndeaproape cu ministerele și centralele industriale la întocmirea unor programe de măsuri concrete de extindere a acordului global și să acționeze împreună pentru realizarea lor. **Găsirea celor mai bune soluții pentru aplicarea acordului global de către toate categoriile de personal, dezbaterea și stabilirea de măsuri în cadrul organelor de conducere colectivă, popularizarea rezultatelor și a experienței dobîndite de către formațiile de lucru care își desfășoară activitatea în acord global** — iată o parte din căile prin care sindicatele trebuie să contribuie la extinderea pe scară largă a acestei forme de remunerare în unitățile industriale.

Cu natura nu poți fi decît prieten

ÎNSEMNĂRI DE LA I.A.S. MIROSLAVA — IAȘI

Am trecut de curînd dincolo de dealul Galatei, nu departe de Iași, prin I.A.S. de la Miroslava. E o așezare rurală în care, în urmă cu un veac și jumătate, se afla pensionul francez al ex-ofițerului Cuénin, la care, copii fiind, învățau carte Alex. I. Cuza, M. Kogălniceanu, V. Alecsandri.

Nu am fost însă la Miroslava în chip de istoric, ci pentru a sta la cuvînt cu inginerul agronom Corneliu Mardare, directorul întreprinderii agricole de stat de aici, care, de doi ani la rînd, deține steagul de unitate fruntașă pe țară, în afară că posedă și două-trei înalte distincții acordate pentru producțiile agrozootehnice obținute. Directorul e vlăstar al unor învățători din părțile Vasluiului și lucrează în agricultură, cu osîrdie și pricepere, de vreo 18 ani. Nu e dintre oamenii pe care îi poți defini printr-o singură însușire sau să-i reduci, simplu, la un singur caracter. Oricum, are ochiul capabil să descopere, tactul să surprindă, intuiția să înțeleagă lucrurile și, îndeosebi, luciditatea de a le discerne și rezolva cum se cade, știind, cu cunoștințele sale de specialitate și, mai ales, cu sprijinul colectivului alături de care muncește, să îmblînzească natura, să și-o facă prietenă, învățîndu-i tainele și transformînd-o în mod creator, prin știința noastră biologică și tehnică. El nu este de părerea nu știu cărui autor de aforisme care pretindea a ști că, în materie de economie politică, nu se cunoaște nici o excepție de la regula potrivit căreia e mult mai puțin costisitor să cumperi lapte dulce, decît să ai și să ții o vacă! Dacă ar pune astfel problema, I.A.S. din Miroslava nu ar crește (pe lîngă cele vreo 7 000 de oi, de la cele mai multe din ele dobîndindu-se cîte 7 kg de lînă) nu ar crește, zic, la patru din fermele sale zootehnice vreo 5 000 de taurine. E de subliniat că, din numărul total al acestora, aproape jumătate îl reprezintă vacile cu lapte, de rasă indigenă, de la fiecare, în pofida condițiilor climatice ale verii trecute, reușindu-se să se obțină, nu numai cîte 4 620 l lapte, cît s-a planificat inițial, ci și cîte 5 200 l pe cap de vacă furajată, întreaga producție de lapte aducînd unității un beneficiu anual de circa 1 300 000 lei și situînd o fermă (cum e cea de la Rebricea), la cota înaltă a rezultatelor ce se înregistrează în acest domeniu în cele mai avansate țări. Desigur, ar fi foarte multe de spus despre deosebita destoinicie a muncitorilor și cadrelor tehnico-inginerești care sporesc, de la un an la altul, succesele agrozootehnice și faima întreprinderii, nume ca M. Sonea, M. Vartic, M. Mardare, C. Obreja, P. Ababei, D. Arionesei, G. Olaru, fiind doar cîteva din cele mai cunoscute în partea locului. Deocamdată însă ne-am rezumat la producția, am zice, record de lapte — această chintesență a dulceților, a proteinelor, a grăsimilor, a vitaminelor și a tuturor celorlalte bunătăți pe care le conțin florile și plantele erbacee de pe pămînturile noastre, — lapte cu care zilnic se aprovizionează la Iași un întreg microraion de circa 20 mii locuitori, cum este cel situat în dealul Tătărașilor.

Ion ISTRATI

IRIGAȚII PE DEALURILE TOPOLOGULUI

O idee îndrăzneață, un DA din partea tuturor locuitorilor, un inginer entuziast și bani... foarte puțini

Cine cunoaște această așezare omenească de pe podișul nord-dobrogean știe că ea este situată în zona agricolă cu cea mai mare altitudine din județul Tulcea, departe de cursurile mari de ape, departe de marile sisteme de irigații ce se construiesc în acest județ și care vor potoli setea ogoarelor în verile fierbinți și uscate specifice acestor pămînturi.

Piriul Topolog, care-și poartă undele repezi pe fundul unei văi, nu are apă multă, dar media debitului său — vreo 200 de litri pe secundă — s-a dovedit a fi, conform calculelor specialiștilor, suficiente pentru a iriga 120 hectare cu lucernă și 30 hectare de grădină cu legume. Pentru aceasta, pe fundul văii trebuie ridicat un baraj simplu, care necesită dislocarea și transportul a 35 000 mc de pămînt. Trebuie săpate șanțurile pentru conductele care vor urca apa din lacul de acumulare pe deal — alți vreo 3 000 de mc de pămînt dislocat. Trebuie ridicat un batardou de pămînt în coada lacului de acumulare, care să bareze apele pîriului pînă se face „așternutul" și începe să se înalțe barajul principal (lucrare care mai necesită încă vreo 1 700 mc pămînt săpat și transportat). Piatra necesară pentru taluzarea coronamentelor celor două baraje va fi scoasă și transportată din niște cariere de piatră apropiate.

Pe scurt, lucrul la proiectul acestei amenajări simple de irigație a început la oficiul județean de îmbunătățiri funciare, la 16 noiembrie anul trecut, iar la 7 ianuarie a.c. lucrările au și fost atacate.

Întreaga lucrare o execută în regie proprie cooperativa agricolă din Topolog. Înseamnă că materializarea acestei idei a declanșat **o entuziastă acțiune de participare masivă a tuturor locuitorilor comunei — vîrstnici și tineri, femei și bărbați, țărani cooperatori, salariații instituțiilor din comună, elevii liceului din localitate — la executarea prin muncă patriotică a tuturor lucrărilor de săpături.** Bani nu se vor cheltui decît pentru asigurarea utilajelor strict necesare amenajării — motopompele și conductele. Asistența tehnică o asigură **tînărul inginer Gelu Olteanu**, de la oficiul județean de îmbunătățiri funciare, un entuziast al meseriei sale, care a mai condus asemenea lucrări și la Horia, și la Luncavița, și în alte părți ale județului.

Cooperativa agricolă din Topolog are un sector zootehnic dezvoltat — din care cîteva sute de vaci cu lapte. Așa că irigarea lucernei va face să se scoată „cinci coase" de lucernă pe an, ceea ce va permite îmbunătățirea considerabilă a hranei animalelor. Plus cîștigul însemnat ce va rezulta din irigarea celor 30 ha de grădină. Plus faptul că viitorul lac de acumulare va putea fi folosit și drept crescătorie de pește și — de ce nu? — și ca plăcut loc de agrement și de odihnă, în special pentru tineretul satului.

— **La materializarea acestei inițiative** — îmi spunea tovarășul Dumitru Uceanu, președintele cooperativei agricole din Topolog — **își aduc contribuția toți locuitorii comunei noastre, vîrstnici și tineri.** Cînd vom termina lucrarea — și aceasta se va petrece pînă pornește vegetația, adică sfîrșitul lunii martie — și cînd ne vom bucura de rodul strădaniei noastre, **fiecare locuitor al comunei o să poată spune cu mîndrie: „În ceea ce vedeți aici, se află și o părticică din munca mea".** Tinerii noștri, peste ani și ani, îndiferent unde vor ajunge și cît vor realiza în viață, își vor aduce aminte cu mîndrie că barajul și lacul de acumulare încorporează și o parte din entuziasmul lor tineresc cheltuit în zilele acestei ierni.

La cele spuse de tovarășul președinte aș mai vrea să adaug doar un „amănunt": gîndurile sale, ale gospodarilor comunei au început deja să se concretizeze în fapte. Un singur exemplu: numai în sîmbăta și duminica ce au trecut, pe șantierul de la Topolog au lucrat cu entuziasm peste 600 de oameni — cooperatori, salariați din comună, elevi de la liceul local — care au săpat peste 400 mc, deși pămîntul este înghețat cremene, iar ceața și frigul i-au sîcîit tot timpul.

Prin voința oamenilor, apa va urca și pe dealurile Topologului.

Stellan SAVIN
corespondentul „Scînteii"

VIZITA PREŞEDINTELUI NICOLAE CEAUŞESCU ÎN REPUBLICA ARABĂ LIBIANĂ

Toastul preşedintelui Moamer El Geddafi

(Urmare din pag. I)

sale, de oamenii independenţi din lume. De la o zi la alta se întăreşte şi mai mult încrederea şi prietenia oamenilor liberi din lume faţă de Republica Arabă Libiană, de înfăptuirile sale. Aceasta este reflectată şi în evenimentele petrecute în perioada imediat următoare revoluţiei din septembrie. Creşte necontenit influenţa pe care aceasta o exercită atît pe plan intern, cît şi în această parte a lumii. Republica Arabă Libiană a dat un nou impuls relaţiilor sale externe şi, în primul rînd, cu mişcarea ţărilor nealiniate. Chiar dacă nu vom insista asupra acestui lucru, realizările Republicii Arabe Libiene în acest domeniu sînt concludente.

A crescut, de asemenea, capacitatea noastră de a pune capăt exploatării, influenţei imperialiste pe continentul african. Ţara noastră ajută şi sprijină micile popoare de a scăpa de înapoierea economică şi de a ieşi de sub controlul şi dominaţia marilor puteri, căci menţinerea în sfera lor, ca şi pactele militare, duc la creşterea neîncrederii în lume, sporesc posibilităţile izbucnirii unui nou război.

Referindu-se, în continuare, la poziţiile Libiei faţă de unele probleme ale situaţiei internaţionale actuale, preşedintele El Geddafi a subliniat că ţara sa salută şi sprijină toate acţiunile menite să conducă la o politică externă independentă.

Abordînd apoi problema relaţiilor bilaterale româno-libiene, vorbitorul a spus: „Constatăm cu satisfacţie dezvoltarea relaţiilor noastre economice. Mulţumim României prietene pentru asistenţa acordată ţării noastre şi experienţa pe care ne-o împărtăşeşte în domeniul dezvoltării economice. Considerăm că vizita preşedintelui Ceauşescu marchează o nouă etapă de stimulare a relaţiilor dintre ţările noastre. Salutăm încă o dată sentimentele pe care le-am constatat la delegaţia română, preocupată ca această vizită să fie încununată de succes, să fie utilă. De asemenea, salutăm şi sentimentul sincer pe care îl nutreşte preşedintele Ceauşescu şi întreaga delegaţie de a se stabili relaţii bune între cele două ţări ale noastre, care pot să constituie o mărturie a rolului statelor mici în viaţa contemporană.

Deşi între noi există unele deosebiri de păreri în probleme politice, eu salut şi respect părerile politice pe care mi le-a exprimat preşedintele Ceauşescu prieten. Se poate să nu fim de acord în anumite probleme, însă noi respectăm aceste idei.

Salut încă o dată pe preşedintele Ceauşescu. Mulţumesc poporului român pentru ajutorul dat în dezvoltarea economică şi vă asigur de recunoştinţa noastră pentru tot ceea ce ne-aţi acordat. Vă asigurăm că în ce ne priveşte vom face totul ca această vizită să fie încununată de succes, să fie utilă.

Vă mulţumesc pentru atenţie. **(Aplauze puternice).**

Toastul preşedintelui Nicolae Ceauşescu

(Urmare din pag. I)

Am acordat o mare atenţie dezvoltării învăţămîntului, ştiinţei, culturii. Aproape 36 la sută din populaţie era neştiutoare de carte. Am lichidat de mult această situaţie. Am introdus învăţămîntul de zece ani obligatoriu, iar numărul studenţilor este proporţional egal cu cel din ţările dezvoltate. Astăzi, în România învaţă peste 3 000 de studenţi şi elevi din ţările în curs de dezvoltare, iar mii de specialişti români în diferite domenii acordă asistenţă tehnică în zeci de ţări. Toate acestea vorbesc despre eforturile şi realizările obţinute în aceşti 30 de ani de poporul român.

Desigur, a crescut şi nivelul de trai. De altfel, tot ceea ce facem, însuşi scopul societăţii pe care noi o construim, este fericirea, bunăstarea omului. Facem totul ca omul să se simtă liber, demn, să ducă o viaţă mai îmbelşugată.

Ştiu că sînt între dumneavoastră unii care au vizitat România. Sper că în viitor vor creşte schimburile de delegaţii între ţările noastre şi vor fi tot mai mulţi libieni care să vină în România şi tot mai mulţi români care să vină în Libia. Veţi putea cunoaşte astfel nemijlocit şi veţi constata că ceea ce am spus este o părticică din marile realizări obţinute de poporul român. Aşa se şi explică faptul că întregul popor sprijină politica internă şi externă a ţării noastre, ştiind că aceasta este politica sa proprie.

Vă rog să nu credeţi că nu am avut şi nu avem şi greutăţi, că nu am avut şi nu avem şi lipsuri în activitatea noastră. Unind însă eforturile întregului popor, am reuşit să obţinem, într-o perioadă relativ scurtă din punct de vedere istoric, succese mari, care ne dau dreptul să spunem că poporul român a păşit pe calea unei vieţi noi, libere, fericite.

Ne bucură faptul că poporul libian prieten a trecut, de asemenea, pe calea dezvoltării economico-sociale independente. Chiar ceea ce am văzut astăzi în treacăt ne-a făcut o impresie plăcută şi ne-a dat o imagine asupra eforturilor pe care poporul dumneavoastră le face pentru progresul său.

Între ţările noastre s-au dezvoltat în ultimii ani relaţii de colaborare economică într-o serie de domenii. Dacă ar fi să luăm cifrele, ne-am putea declara chiar satisfăcuţi. Dar cifrele nu oglindesc totdeauna cel mai bine realitatea în toată complexitatea ei. De aceea, noi considerăm că ceea ce am realizat pînă acum constituie numai o bază pentru o dezvoltare largă a colaborării dintre ţările noastre în viitor. În convorbirile de astăzi am căzut de acord, împreună cu preşedintele Geddafi, să realizăm o largă colaborare într-un şir de domenii. Cred că prietenul meu, preşedintele Geddafi, va fi de acord dacă voi declara că acest început deschide o perspectivă bună pentru relaţiile dintre România şi Libia. Vom face totul ca să fie realizat în cele mai bune condiţii ceea ce vom conveni, ca popoarele noastre să conlucreze în deplină egalitate, în spiritul respectului reciproc şi întrajutorării, pentru progresul lor economico-social, pentru bunăstare, pentru consolidarea independenţei lor.

România se preocupă să dezvolte larg relaţiile internaţionale cu toate ţările, fără deosebire de orînduire socială. Noi pornim de la realităţile lumii contemporane, în care există ţări cu orînduiri sociale diferite, concepţii filozofice, politice, credinţe religioase diferite. Dar, în acelaşi timp, plecăm de la faptul că trăim o epocă de puternică revoluţie tehnico-ştiinţifică, în care popoarele trebuie să conlucreze strîns între ele pentru a-şi asigura un progres rapid. Fără îndoială că trebuie să ne declarăm pentru respectarea dreptului fiecărui popor de a-şi hotărî singur dezvoltarea, corespunzător dorinţelor sale, fără nici un amestec din afară. În acelaşi timp, este necesar să întărim colaborarea şi solidaritatea între ţările care doresc să-şi asigure progresul economico-social, libertatea şi fericirea, să făurească un viitor fericit popoarelor lor.

Trăim într-o lume în care au loc mari schimbări. Popoarele se ridică tot mai hotărîte împotriva asupririi, împotriva imperialismului, colonialismului, neocolonialismului. România sprijină activ luptele de eliberare naţională, îşi exprimă solidaritatea şi sprijină lupta popoarelor pentru dezvoltarea lor economico-socială independentă, pentru a fi pe deplin stăpîne pe bogăţiile proprii.

Într-adevăr, lichidarea subdezvoltării, ajutorarea ţărilor în curs de dezvoltare, constituie una din cele mai importante probleme ale vieţii contemporane. Consider că este necesar ca aceste ţări să extindă colaborarea şi să întărească solidaritatea între ele şi să ştie că au în ţările socialiste un sprijin activ în lupta lor.

În lume mai sînt multe probleme de soluţionat. Este necesar ca la rezolvarea lor să participe toate statele, indiferent de mărime sau de orînduirea lor socială. În acest context, noi apreciem că ţările mici şi mijlocii trebuie să fie mai active, să participe mai hotărît la viaţa internaţională, pentru a asigura soluţionarea problemelor în interesul tuturor naţiunilor.

Între problemele care preocupă astăzi omenirea este şi Orientul Mijlociu. România s-a pronunţat şi se pronunţă constant pentru o pace dreaptă, trainică în Orientul Mijlociu. Aceasta presupune retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate în urma războiului din 1967 şi realizarea unei înţelegeri care să asigure independenţa, suveranitatea şi integritatea tuturor statelor din zonă. Apreciem începutul de dezangajare just şi considerăm că acesta trebuie să creeze condiţii pentru succesul tratativelor de la Geneva şi a se obţine astfel retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate. Dar, pentru o pace dreaptă şi trainică, este nevoie să fie soluţionată şi problema poporului palestinean. Noi am susţinut întotdeauna şi susţinem recunoaşterea dreptului poporului palestinean de a-şi hotărî dezvoltarea de-sine-stătător, inclusiv, dacă doreşte, de a putea să-şi constituie un stat independent. Sîntem conştienţi că fără soluţionarea şi a problemei poporului palestinean nu se poate vorbi de o pace trainică în Orientul Mijlociu. **(Vii aplauze).**

Desigur, dragi prieteni, pentru a se ajunge la o soluţie bună în Orientul Mijlociu trebuie unite eforturile tuturor statelor care doresc ca realmente să se instaureze o pace dreaptă şi trainică în această zonă. România doreşte să acţioneze şi în viitor în această direcţie! Apreciem că sînt condiţii favorabile de a obţine o pace dreaptă şi trainică şi trebuie să facem totul pentru a folosi aceste condiţii. Trebuie să ne gîndim întotdeauna că popoarele ne vor judeca după felul cum am ştiut să acţionăm în interesul păcii, pentru crearea condiţiilor de bunăstare şi fericire a lor.

Noi, în Europa, sîntem preocupaţi de problema securităţii pe continent. Pe drept cuvînt se spune că există o strînsă legătură între securitatea europeană şi problemele din zona Mediteranei. Fiind vecini, trebuie să acţionăm împreună pentru ca în această zonă să creăm o lume mai dreaptă, mai bună, o lume a păcii şi colaborării. Noi apreciem că securitatea europeană, care va aşeza relaţiile dintre statele continentului pe principii noi, de egalitate, de respect al independenţei, de neamestec în treburile interne şi de o largă colaborare, va avea o importanţă istorică nu numai pentru Europa, ci şi pentru întreaga lume.

Sînt şi alte probleme de soluţionat. De aceea, este necesar să acţionăm pentru creşterea şi întărirea rolului Organizaţiei Naţiunilor Unite, al altor organisme în viaţa internaţională. Printre problemele majore ale contemporaneităţii se numără şi aceea a blocurilor militare, precum şi aşezarea relaţiilor economice pe principii noi, excluzînd asuprirea sau inegalitatea în relaţiile dintre state. În toate acestea, fiecare stat, fiecare popor are un cuvînt de spus. După părerea noastră, cuvîntul cel mai greu îl au de spus popoarele, masele populare, care doresc o politică nouă, de dreptate socială, de egalitate.

Este adevărat că asupra unor probleme pot să existe între noi şi păreri deosebite. Nu-i nimic anormal în aceasta. Acţionăm în condiţii istorice, naţionale, geografice, sociale deosebite. Ceea ce se impune însă este să vedem nu deosebirile, ci ceea ce este comun, să întărim solidaritatea noastră în acele probleme care sînt fundamentale şi care ne preocupă şi pe noi şi pe dumneavoastră: de a asigura popoarelor noastre o viaţă liberă, independentă, fericită.

Sper, şi sînt încredinţat, că vizita pe care o efectuez acum în ţara dumneavoastră, convorbirile pe care le-am avut astăzi, şi care vor continua, vor evidenţia tocmai acele domenii în care putem colabora trainic, în interesul popoarelor noastre, al cauzei păcii şi înţelegerii internaţionale.

Aş dori să repet şi aici invitaţia ca preşedintele Geddafi să viziteze România într-un viitor nu prea îndepărtat, poate cît mai apropiat.

Doresc să urez o bună conlucrare şi colaborare între popoarele noastre, să urez poporului libian prieten multă prosperitate, multă fericire! **(Aplauze puternice).**

Întîlniri de lucru

În cursul zilei de miercuri, 13 februarie, au avut loc la Tripoli întîlniri de lucru româno-libiene.

Tovarăşul Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., a avut o convorbire cu Abdel ati Al Oubeidi, ministrul muncii. Cu acest prilej au fost abordate probleme privind extinderea relaţiilor dintre organizaţiile politice şi de masă din cele două ţări.

În cadrul întîlnirilor tovarăşului Ion Păţan, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, ministrul comerţului exterior, cu Ezzedin El Mabrouk, ministrul petrolului, ing. Mohamed Mangush, ministrul locuinţelor şi ad-interim la Ministerul Comunicaţiilor, şi Gladallah Azzuz Attalhi, ministrul industriei, au fost discutate probleme în legătură cu încheierea unor acorduri de cooperare în domenii specifice.

Ministrul afacerilor externe, tovarăşul George Macovescu, s-a întîlnit cu Abdel Fatah Al Naasi, subsecretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe al ţării-gazdă, abordînd, în timpul convorbirilor, probleme ale relaţiilor româno-libiene, precum şi unele aspecte ale situaţiei internaţionale.

Tovarăşul Mircea Maliţa, consilier al preşedintelui Consiliului de Stat, a avut o întîlnire cu dr. Musa Mohamed Omar, preşedintele Comitetului superior al Centrului universitar Tripoli, în probleme ale dezvoltării colaborării între institutele de învăţămînt superior din România şi Libia, precum şi formării de cadre de specialişti cu înaltă calificare.

Tovarăşul Nicolae Doicaru, consilier al preşedintelui Consiliului de Stat, s-a întîlnit cu Bouzid Dorda, ministrul informaţiilor, şi cu Al Khaweldi Al Hamidi, membru al Consiliului Comandamentului Revoluţiei, ministrul de interne, discuţiile referindu-se la probleme privind extinderea colaborării în probleme bilaterale.

PRESA LIBIANĂ SALUTĂ VIZITA PREŞEDINTELUI NICOLAE CEAUŞESCU

Prin numeroase informaţii, articole, comentarii bogat ilustrate, presa libiană reflectă pe larg interesul şi sentimentele de prietenie cu care poporul Republicii Arabe Libiene a primit vizita preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu. Toate ziarele publică sub titluri mari pe prima pagină relatări de la sosirea şefului statului român pe aeroportul internaţional Tripoli, începerea convorbirilor oficiale şi banchetul oferit de preşedintele Moamer El Geddafi în onoarea şefului statului român. „Preşedintele El Geddafi, scrie principalul cotidian libian „Al Fadjr al Djadid", salută pe preşedintele Ceauşescu ca primul şef de stat din Europa răsăriteană care vizitează Republica Arabă Libiană". Ziarul publică cuvintările rostite la banchetul de ieri de către preşedinţii Nicolae Ceauşescu şi Moamer El Geddafi, precum şi numeroase fotografii reprezentînd aspecte de la sosire şi începerea convorbirilor oficiale. Acelaşi ziar publică o biografie, însoţită de fotografia şefului statului român, în care este evidenţiată personalitatea prestigioasă a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, subliniindu-se că de numele său sînt inseparabil legate realizările din etapa actuală de dezvoltare impetuoasă a României.

Cotidianul „Al Raie" relevă, sub un mare titlu pe prima pagină, „primirea oficială şi populară rezervată preşedintelui român Nicolae Ceauşescu, care a sosit marţi la prînz la Tripoli", iar ziarul „Al Balagh" consemnează la loc de frunte începerea convorbirilor oficiale. Ambele ziare inserează numeroase fotografii ilustrînd aspecte din prima zi a vizitei.

Televiziunea şi posturile de radio din Libia au transmis relatări ample asupra vizitei — caracterizată drept un eveniment de mare însemnătate pentru relaţiile dintre Libia şi România.

Primire călduroasă la rafinăria „Zawia"

Pe şantierul marelui combinat textil Zaţuzur

„Este o cinste deosebită pentru universitatea noastră de a saluta pe eminentul om de stat, conducător al unei ţări prietene"

Prin întreaga sa desfăşurare, prin suita manifestărilor oficiale, a convorbirilor, caracterizate prin cordialitate şi dorinţa reciprocă de a dezvolta relaţiile româno-libiene, vizita tovarăşului Nicolae Ceauşescu în Libia poate fi apreciată ca deosebit de fructuoasă.

Întreaga dimineaţă din cea de-a doua zi a vizitei a fost consacrată întîlnirii cu realităţile Libiei contemporane. Realizările obţinute într-o perioadă scurtă, în anii care au trecut de la revoluţia din septembrie 1969, constituie o mărturie elocventă a marilor eforturi depuse de poporul libian pe drumul progresului, pentru lichidarea subdezvoltării.

Într-o ţară cu străveche tradiţie şi cultură, semnele noului apar cu atît mai pregnant. Universitatea din Tripoli, de pildă, a intrat în viaţa cultural-ştiinţifică a ţării doar în urmă cu un deceniu. Cartiere întregi de locuinţe sînt abia desprinse din „strînsoarea" schelelor, iar pe harta economică a ţării multe din noile obiective se află fie în faza de şantier, fie în ajunul intrării lor în producţie.

O trăsătură dominantă a dialogului fructuos purtat, miercuri, de tovarăşul Nicolae Ceauşescu cu cadre didactice, specialişti din domeniul industriei uşoare, chimiei, petrolului, agriculturii a fost dorinţa gazdelor de a beneficia de experienţa ţării noastre. De altfel, preşedintele El Geddafi spunea în toastul său de marţi seara: „Mulţumim României pentru asistenţa acordată ţării noastre, pentru experienţa pe care ne-a împărtăşit-o în domeniul dezvoltării economice".

Această primă luare de contact cu preocupările Libiei de astăzi, cu oamenii săi — muncitori, ingineri, constructori, cadre didactice — a început cu vizitarea Centrului universitar Tripoli, situat la extremitatea de sud a capitalei. Acest important centru de învăţămînt superior, ale cărui temelii au fost puse în 1957, este format dintr-un ansamblu de clădiri moderne, găzduind cinci facultăţi, în care învaţă peste 4 500 de studenţi libieni şi cîteva sute de studenţi din alte ţări ale Africii.

În imediata apropiere se întinde pe o suprafaţă de aproximativ 20 de hectare şantierul de construcţie al altor edificii în care vor funcţiona, în anii următori, noi facultăţi.

La sosirea coloanei de maşini, pe platoul din faţa acestui centru de învăţămînt superior, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, împreună cu persoanele oficiale care îl însoţesc în această vizită, a fost întîmpinat de dr. Musa Mohamed Omar, preşedintele comitetului superior al universităţii, de cadre didactice, precum şi de numeroşi studenţi.

Salutînd pe şeful statului român, preşedintele comitetului superior a spus: **„Ne face o deosebită cinste să vă primim în universitatea noastră. Este un privilegiu deosebit de a avea în mijlocul nostru pe un eminent om de stat, conducătorul înzestrat al unei ţări prietene".**

Dr. Musa Mohamed Omar şi colegii săi din comitetul superior al centrului universitar au înfăţişat apoi oaspeţilor români activitatea pe care o desfăşoară Universitatea din Tripoli în formarea de cadre atît de necesare dezvoltării economice şi sociale. Înfloririi ştiinţei şi culturii în Republica Arabă Libiană. Gazdele informează că, de la revoluţia din septembrie 1969, numărul studenţilor s-a dublat, iar în acest an universitar funcţionează pentru prima oară o facultate de medicină şi o facultate de petrol şi mine. În viitorii ani, odată cu avansarea lucrărilor de pe şantierul de construcţie, vor intra succesiv în funcţiune alte facultăţi, în special cu profil tehnic, iar numărul total al studenţilor va fi, în faza finală, de 15 000.

În timpul convorbirii cu preşedintele Ceauşescu, gazdele se referă la importanţa schimbului de studenţi, exprimînd dorinţa de a avea legături de colaborare cu instituţiile de învăţămînt superior din România.

Apreciind eforturile şi preocupările conducerii Universităţii din Tripoli de a dezvolta şi moderniza acest centru de învăţămînt superior, precum şi dorinţa exprimată de gazde de a colabora cu centre universitare din România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a spus:

„Doresc mai întîi să urez tuturor profesorilor şi studenţilor succese în dezvoltarea universităţii şi sper că se va realiza o colaborare între universitatea dumneavoastră şi instituţiile similare din România. De altfel, în cadrul colaborării economice şi tehnico-ştiinţifice ce se dezvoltă între ţările noastre există largi posibilităţi pentru o colaborare şi în domeniul învăţămîntului, al pregătirii cadrelor didactice, care are un rol deosebit de important.

Aş dori să stabiliţi împreună cu universităţile din România relaţii de colaborare în toate domeniile de activitate".

Şeful statului român este invitat apoi să viziteze diferite sectoare ale centrului universitar, laboratoare, săli de lucrări practice. Se vizitează, de asemenea, staţiunea zootehnică a Facultăţii de agrozootehnie, unde cercetători şi studenţi experimentează metode moderne în vederea îmbunătăţirii şi dezvoltării şeptelului din Libia.

În toate locurile vizitate, preşedintele Nicolae Ceauşescu se interesează îndeaproape de diferitele aspecte ale activităţii pe care o desfăşoară cadrele didactice şi studenţii Universităţii din Tripoli. Gazdele arată că, în prezent, procesul de învăţămînt este orientat spre o legătură cu practica încă din primii ani de studii. Înaltul oaspete român felicită pe gazde pentru această orientare în activitatea lor, subliniind că îmbinarea studiului cu practica este una din trăsăturile învăţămîntului modern.

Preşedintele Nicolae Ceauşescu îşi ia apoi rămas bun, urînd încă o dată cadrelor universitare şi studenţilor succese în activitatea lor, spre binele şi progresul poporului libian.

„Vă mulţumim şi vom păstra o neştearsă amintire vizitei dv. pe şantierul nostru"

Următorul popas: **şantierul marelui Combinat textil Zanzur,** obiectiv important în cadrul programului de dezvoltare economică a Libiei. Coloana de maşini oficiale străbate distanţa de 14 km pe şoseaua străjuită de o splendidă plantaţie de măslini.

În faţa unei machete, amplasate în inima şantierului, directorul general, ing. Faril Krikshi, informează despre stadiul actual al construcţiei, ca şi despre lucrările de perspectivă.

Urmează apoi vizitarea halelor aflate în diferite faze de construcţie. Cu acest prilej au loc discuţii vii, animate, gazdele informînd cu lux de amănunte şi cu multă căldură pe distinsul oaspete despre munca şi preocupările lor de viitor.

Preşedintele Nicolae Ceauşescu se interesează de capacitatea de producţie a viitorului combinat, de perioada prevăzută pentru amortizarea investiţiilor, de modul de recrutare şi pregătire a viitoarelor cadre de muncitori. Gazdele arată că la intrarea în funcţie, cu întreaga sa capacitate, Combinatul textil de la Zanzur se va întinde pe o suprafaţă de peste 28 de hectare şi va produce anual 28 milioane de metri de ţesături. Conform programului, amortizarea cheltuielilor urmează să aibe loc într-o perioadă de cinci ani; viitoarele cadre de muncitori, în parte în curs de pregătire în şcoli profesionale, vor chema la o nouă viaţă alţi numeroşi tineri din împrejurimi. Mulţi dintre cei care vor lucra în viitorul combinat participă acum la construcţia acestuia.

Specialişti şi constructori ai combinatului, salutînd cordial pe şeful statului român, îşi exprimă dorinţa de a lărgi colaborarea şi pe tărîmul construcţiilor industriale între Libia şi România.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu arată că în toate domeniile construcţiei economice, colaborarea dintre cele două ţări nu poate fi decît spre binele popoarelor lor, spre grăbirea ritmului de edificare a noii societăţi.

De la locurile lor de muncă, de pe schele, de pe meterezele înalte ale noilor clădiri, muncitori constructori salută cordial pe preşedintele Consiliului de Stat al României socialiste. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu le răspunde cu căldură, le face semne prieteneşti.

„Vă mulţumim pentru vizita făcută pe şantierul nostru — declara la despărţire directorul general al complexului industrial. **A fost o vizită care ne-a onorat, căreia îi vom păstra o neştearsă amintire. Vă rugăm să transmiteţi României salutul călduros al constructorilor libieni".**

Preşedintele Nicolae Ceauşescu urează constructorilor succes deplin în realizarea obiectivelor lor.

La rafinăria „Zawia", obiectiv marcant al programului de industrializare

Coloana maşinilor oficiale îşi continuă apoi drumul spre litoralul mediteranean. Sîntem la 50 de km depărtare de Tripoli. La orizont se conturează siluetele unor uriaşe rezervoare petroliere, înconjurate de o impresionantă ghirlandă de conducte metalice. Peste puţine clipe ne aflăm pe şantierul **rafinăriei „Zawia",** unul din importantele obiective industriale ale Libiei, chemat să pună în valoare parte din bogatele zăcăminte de petrol ale ţării. Actul de naştere al acestei impunătoare întreprinderi a fost semnat cu patru ani în urmă, cînd a fost creată Corporaţia naţională a petrolului, prin preluarea companiilor străine naţionalizate.

La sosire, preşedintele Nicolae Ceauşescu este întîmpinat de ing. Regeb Kawafi, directorul general al complexului petrochimic aflat în plină construcţie, de numeroşi alţi specialişti. **Veniţi dintr-o ţară cu străvechi tradiţii în domeniul exploatării petrolului, dintr-o ţară care se înscrie astăzi printre primele în lume în privinţa producţiei de utilaj petrolier** — declara directorul general. **Deschizîndu-vă porţile întreprinderii noastre, vă invităm cu mîndrie să vizitaţi această rafinărie care vrem să marcheze o etapă nouă în opera nobilă pe care o întreprindem de industrializare a Libiei independente.**

Sînt vizitate aleile străjuite de instalaţii complete de cracare catalitică, centrele de comandă, dotate cu aparatură modernă, şantierele în lucru. Răspunzînd întrebărilor, gazdele arată că viitorul complex va cuprinde două rafinării prevăzute cu distilerii, instalaţii pentru desulfurizarea ţiţeiului, staţii complexe de lichefiere a gazelor, de distilare a apei de mare, cu mari rezervoare pentru depozitarea petrolului brut şi a produselor destinate exportului. Capacitatea rafinăriei în prima sa fază va fi de 60 000 de barili pe zi. În cadrul complexului petrochimic vor fi construite fabrici pentru producerea de uleiuri, amoniac, metanol. Ridicarea rafinăriei în imediata vecinătate a mării creează condiţii optime pentru valorificarea, în condiţii de maximă eficienţă, a produselor; în această viziune, în anii viitori se prevede începerea construcţiei unui mare complex portuar, anexă a întreprinderii petrochimice.

Preşedintele Nicolae Ceauşescu stringe călduros mîna conducătorului acestui mare şantier, îl felicită pe el şi pe ceilalţi specialişti pentru munca lor pasionantă închinată binelui ţării. Directorul general al complexului petrochimic roagă pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu să transmită petroliştilor români salutul prietenesc al petroliştilor libieni.

★

La amiază, preşedintele Nicolae Ceauşescu şi persoanele oficiale române care îl însoţesc au vizitat oraşelul turistic Tajura, aflat în plină construcţie pe ţărmul Mediteranei. La această oră soarele este fierbinte, ca în plină vară pe litoralul nostru. Vile cochete, construite în stilul arhitecturii tradiţionale arabe, stau pitite sub coroanele palmierilor. Începute în martie 1972, lucrările au atins un stadiu avansat, oferind privitorilor o pitorească staţiune. În etapa finală, oraşelul turistic va avea o capacitate de 1 000 de locuri; se vor construi noi restaurante şi vor fi realizate amenajări cultural-distractive.

La încheierea vizitei în staţiunea turistică Tajura a fost oferit un dejun în cinstea preşedintelui Nicolae Ceauşescu de către dr. Mohamed al Serif, ministrul învăţămîntului şi educaţiei. Au luat parte Cornel Burtică, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Ion Păţan, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, ministrul comerţului exterior, Mircea Maliţa şi Nicolae Doicaru, consilieri ai preşedintelui Consiliului de Stat.

Au participat, de asemenea, Abdel Ali Oubeidi, ministrul muncii, Abuzeid Dorda, ministrul informaţiilor şi culturii, Ezzedin El Mabrouk, ministrul petrolului, Abdelhamid Al Said Al Zentani, ministrul tineretului, şi alte persoane oficiale libiene.

În cursul după-amiezii, preşedintele Nicolae Ceauşescu s-a reîntors la Tripoli.

Reportajul vizitei a fost realizat de:

Ion MARGINEANU
Mircea MOARCAŞ
Victor STAMATE
Nicolae N. LUPU

Foto: Radu Cristescu

FAPTUL DIVERS

Vestitorii primăverii s-au grăbit?

Așa cum, în toamna trecută, meteorologii explicau în mod științific pronosticul unui februarie aspru, vor găsi, desigur, explicații — tot științifice — și pentru acest februarie primăvăratic. Noi nu putem oferi decît un argument concret, de care se poate convinge oricine care vizitează în aceste zile Cișmigiul. O puzderie de ghiocei-clopoței acoperă peluzele pe care nici un colțișor de iarbă n-a înverzit încă. Chiar dacă, vorba aceea, „cu o floare nu se face primăvară" și chiar dacă s-au grăbit, se cuvine totuși să-i salutăm cu bucurie pe acești primi vestitori ai anotimpului frumos.

Cum te cheamă, omule?

„...și cînd l-am văzut fugind, am strigat la el: «Cum te cheamă, omule?»". Am redat un fragment din scrisoarea Gherghinei Gal din București (str. Prisaca Dornei 4) care ne povestește o întîmplare petrecută pe lacul Titan, în zona I.O.R. Trei copii se dădeau pe gheață. Gheața s-a spart și toți trei au căzut în apă. Pericol de înec. Dintre cei sosiți în preajmă, alarmați de țipete, un om „cu părul creț" s-a aruncat în apă și i-a scos, pe rînd, pe cei trei copii la mal, salvîndu-i. Apoi și-a scos cămașa și maioul, le-a stors de apă, le-a pus într-o geantă, s-a îmbrăcat numai cu haina și paltonul și, spunînd celor din jur să-i ducă pe copii acasă, a fugit spre un autobuz. „Cum te cheamă, omule?" a strigat, din mulțime, semnatara scrisorii. „Mie nu mi-a răspuns. Poate vă răspunde dv.". Ne îndoim. Oameni ca el nu-și afișează bravura. Fac și tac.

Telegrama n-a mai fost expediată

Ieșind din penitenciar, după o condamnare de doi ani pentru furt în dauna avutului obștesc, Gheorghe Iacob, din comuna Reviga (Ialomița), s-a dus să expedieze o telegramă acasă, spre a-și anunța sosirea. Înainte de a da telegrama, s-a gîndit să „cinstească" evenimentul. Intrînd în crama „Postăvarul" din Brașov, la un moment dat i s-a părut că cei din jur se uită „chioriș" la el. Și, nici una, nici două, a început să-i „ochească" și el pe fiecare cu tot ce-a găsit la îndemînă — sticle, pahare, farfurii, solnițe — lăsînd în urmă vinătăi și cucuie. Nu l-a cruțat nici pe milițianul chemat urgent la fața locului.

Telegrama a fost amînată pe altă dată.

O monografie... a ursului

Tehnicianul principal de vînătoare Alexandru Andron din Bistrița își dedică tot timpul liber unei pasiuni puțin obișnuite: urmărirea ursilor prin munți și prin păduri. În afară de arma de vînătoare, „înarmat" cu un aparat foto, cu unul de filmat și cu un magnetofon, în răstimp de 15 ani el a realizat peste 10 000 de clișee și numeroase înregistrări, unele unice, pe bandă de magnetofon, surprinzînd cele mai intime manifestări din viața, migrația și hibernarea ursilor. Și, ca să fie crezut pe cuvînt, lucrează la o carte sugestiv intitulată „Monografia ursului".

O mustață tăiată, 4 viteji și 19 lei

Intrucît li s-a părut că în bufetul din comuna Baldovinești (Olt) cetățeanul Florea Costea se cam încruntase la ei, cei patru amici într-un pahar — E. Bătineanu, M. Nicolae, L. Marin și S. Butoi — i-au ațînut calea spre Bals, lovindu-l și... tăindu-i mustața. Apoi, l-au scotocit prin buzunare, unde n-au găsit decît 19 lei. Cum n-au avut mărunțiș să-și împartă pe cei 19 fix în 4, s-au luat la ceartă între ei, stîrnind un tărăboi care a ajuns pînă la urechile miliției. Deocamdată, toți patru se află în arest preventiv. I-au tăiat ei mustața omului, dar și lor o să li se taie... cheful de asemenea „vitejii".

Rubrică redactată de
Petre POPA
Gheorghe DAVID
și corespondenții „Scînteii"

OASPEȚI INOPINAȚI ÎN ATELIERELE-ȘCOALĂ, CORESPONDENȚII NOȘTRI RELATEAZĂ DESPRE:

Reușite remarcabile, „recreații" nedorite și... posibilități nefolosite

Zi obișnuită de școală, la mijloc de trimestru. Astăzi, în program, orele de activități tehnico-productive. Cadru de lucru: atelierul-școală.

— Deci, fără vreo altă introducere, trecem pe recepție. La ce ore ai „asistat", tovarășe Tătaru?

— Am fost mai întîi la Liceul nr. 3 din **Drobeta Turnu-Severin**. În atelierul de lăcătușerie se lucra ca la... fabrică, pe faze de producție. 24 de elevi din anul III A., împărțiți în două echipe, conduse de doi „șefi", cei mai pricepuți și îndeminatici tineri din clasă, evident, supravegheați de ochiul grijuliu al maistrului-instructor Gheorghe Ciaușu, aveau în planul de muncă pe ziua respectivă 70 mese de laborator. Au realizat 85.

— Acesta este ritmul normal de lucru în atelierele școlii sau a fost o zi de „vîrf", cu ocazia prezenței... reporterului?

— M-au convins că așa se lucrează în fiecare zi, pentru că au de „onorat" o comandă serioasă: 3 200 mese și scăunele pentru creșe și grădinițe din județ, 850 mese de laborator, rafturi și taburete etc. Directorul liceului, prof. Constantin Ciobotea, mi-a spus că de la începutul anului școlar s-au realizat o serie de produse utile, în valoare de peste 500 000 lei; pînă la sfîrșitul anului speră să ajungă la o producție de 1,1 milioane lei.

— Și ce au de gînd să facă cu acești bani?

— Aproape o jumătate de milion va fi folosită pentru dotarea noului atelier-școală, pe care vor începe să-l construiască în curînd.

— Deci putem conchide că la Drobeta Turnu-Severin activitatea tehnico-productivă decurge în condiții mulțumitoare, cu efecte pozitive în educarea elevilor în cultul muncii?

— Nu tocmai, fiindcă numai cu o floare sau chiar două nu se face primăvară. La Școala generală nr. 2, în ziua de practică am găsit o atmosferă de... recreație: elevii, grupuri-grupuri, stăteau de vorbă în atelier, alții se plimbau prin curte. Cu ce clasă faceți practică astăzi? — l-am întrebat pe maistrul-instructor Gheorghe Enculescu. „Cu clasa a IX-a A" — ne răspunde. „Ba nu, tovarășe maistru — intervine o elevă — noi sîntem a IX-a B"... Din cei 26 de elevi ai grupei respective erau prezenți doar 12. Și, cu toate că am rămas aproape 4 ore în școală, n-am reușit să aflu producția și valoarea ce trebuiau realizate. „Noi nu ținem astfel de „evidențe" — se „scuză" maistrul-instructor — ci conducerea școlii...".

— Nici la noi, la **Vaslui**, nu se stă prea bine cu evidența muncii elevilor în atelierele-școală.

— Mai concret, Vasile Iancu, despre ce este vorba.

— La Școala generală nr. 5 din Vaslui, cu excepția atelierului de croitorie, unde se lucrează după un plan aproximativ nominalizat, în celelalte nu s-a stabilit pe trimestre, luni sau săptămîni un volum precis de lucrări. Se scontează, bunăoară, că la atelierul de electrotehnică se vor realiza 3 000 lei prin bobinarea unor electromotoare, care deocamdată nu au venit. La lăcătușerie se vor efectua lucrări în valoare de 4 000 lei pentru autodotare. Ce fel, cînd? — nu se știe exact.

— Și, între timp, elevii ce fac?

— După cum mi-a spus prof. Olga Romașcu, directoarea școlii, deocamdată elevii sînt inițiați în a.b.c.-ul unor deprinderi și îndeletniciri practice, fac cunoștință cu uneltele și materiale uzuale.

— Ceea ce nu e tocmai rău dacă ne gîndim că e vorba de elevi din școala generală.

— Mai rău e că același „obiectiv" și-l propun și cadrele didactice de la Liceul nr. 2, pentru elevii aflați în al treilea sau chiar al patrulea an de activitate tehnico-productivă. În atelierele de lăcătușerie și de electrotehnică se execută, cînd „pică", lucrări de reparații, de autodotare. Și e de mirare că lucrurile merg așa la întîmplare cînd, în aceeași școală, în atelierul de croitorie, condus de profesoara maestră Ioana Zavate, cu concursul fabricii de confecții din localitate s-a organizat o adevărată „bandă de lucru", pe care elevele învață meserie și execută sarafane, rochii, fuste, bluze etc.

— De la Vaslui să trecem munții în Transilvania. Alo, **Alba**, trei pe emisie, Ștefan Dinică.

— Și la noi despre activitatea elevilor în atelierul-școală s-ar putea spune și lucruri bune și mai puțin bune. Prefer însă să vă semnalez o inițiativă: din toamna trecută, la liceul „Avram Iancu" din Aiud s-a constituit o grupă de elevi pentru execuția unor lucrări curente de întreținere — reparații de bănci, uși și ferestre, vopsit și lustruit, asigurarea funcționării normale a instalațiilor de lumină și apă etc.

— Asemenea experiențe interesante sînt și la **Brașov**. În plus însă școlile au unele doleanțe justificate la adresa întreprinderilor care le patronează.

— Ai cuvîntul, Nicolae Mocanu.

— Am vizitat atelierul de lăcătușerie al liceului „Dr. Ion Meșotă" Am găsit o grupă de eleve din anul II lucrînd, sub conducerea maistrului instructor Gheorghe Stroie, la unele piese de mobilier pentru biblioteca școlii. În magazia atelierului am văzut numeroase articole — clești de diferite tipuri, lămpi și aplice din fier forjat și sticlă, mese trepied pentru aparate de proiecție, triciclete și chiar redresoare auto — toate pregătite pentru a fi expediate comerțului. „Pînă în prezent am desfăcut prin rețeaua comercială sau la anumite unități economice asemenea obiecte executate de elevi, în valoare de circa 35 000 lei. La această sumă ar mai fi de adăugat obiecte și lucrări în valoare de circa 70 000 lei, pentru dotarea școlii sau aflate în stoc" — ne-a spus prof. Valentin Georgescu, directorul liceului. Aceeași activitate intensă, cu rezultate rodnice am întîlnit și la Școala generală nr. 19.

— Dar ce se aude cu doleanțele?

— E o doleanță... pozitivă. Atelierele-școală, avînd o dotare corespunzătoare, ar putea contribui chiar la realizarea planului de producție al unora din marile întreprinderi ale orașului, executînd piese și repere din producția lor curentă. „Cu dotarea noastră tehnică, cu „forța de muncă" entuziastă de care dispunem am putea realiza mai mult decît în prezent", spunea profesorul-maistru Virgil Maxim, de la Școala generală nr. 19.

— Și școlile din județul **Olt** au o doleanță.

— S-auzim, Emilian Rouă.

— Numărul de comenzi nu este pe măsura posibilităților de lucru din atelierele-școală ale liceului „Ion Minulescu" din Slatina. Fiind un liceu tinăr, elevii execută, în principal, obiecte pentru autodotare. Dar s-ar putea realiza și alte produse. Pentru că, așa cum menționa prof. Constanța Zamfira, „interesul și dragostea de muncă, dorința de a-și însuși o meserie se dezvoltă cel mai bine executînd un produs util și nu îndoind sau pilind la întîmplare o bucată de fier, tăind o scindură etc.". Este bine că inspectoratul școlar județean a organizat, la Școala generală nr. 5 din Slatina, o expoziție cu lucrări și obiecte executate de elevi, că se preconizează deschiderea unui magazin pentru vînzarea acestor produse, dar și mai bine ar fi dacă s-ar stabili un dialog mai fructuos cu marile unități industriale locale pentru a da atelierelor-școală un profil mai realist, adecvat cerințelor economice și necesarului de forță de muncă calificată pe plan local.

Azi, teleconferință despre practica productivă a elevilor

După cum se vede, acolo unde conducerile școlilor și cadrele didactice, cu concursul întreprinderilor patronatoare, au organizat cu toată răspunderea activitatea atelierelor-școală, educarea elevilor în spiritul dragostei și respectului pentru muncă se desfășoară cu intensitatea și eficiența scontate. În schimb, acolo unde dotarea atelierului, interesul și participarea educatorilor la desfășurarea acestei activități lasă de dorit, timpul petrecut de elevi în atelierul-școală se irosește, activitățile tehnico-productive nu reușesc să se încadreze firesc în programul general de educație comunistă al școlii. S-ar impune, evident, remedierea operativă a deficiențelor semnalate, îndrumarea și controlul mai activ al școlilor din partea forurilor de partid și învățămînt locale, stimularea unui schimb de opinii, organizarea unor vizite pentru generalizarea experiențelor pozitive privind activitatea și rolul educativ al atelierelor-școală.

Florica DINULESCU

Premieră la Opera Română

Duminică **17 februarie, ora 19**, la Opera Română va avea loc **premiera baletului „Văpaia" de Mircea Chirlac.** Libretul este semnat de Constantin Cirjan, iar regia și coregrafia de Oleg Danovschi, artist emerit. În rolul principal: Magdalena Popa, alături de Valentina Massini, artistă emerită, Amatto Checiulescu, Petre Ciortea, Luminița Dumitrescu, Mihaela Crăciunescu, Aurora Rotaru, Victor Marcu, Adrian Gheorghiu. Conducerea muzicală: Constantin Petrovici; scenografia: Ofelia Tutoveanu.

Următoarele spectacole vor avea loc în zilele de 19 și 24 februarie.

„Întoarcerea lui Magellan"

CRONICA FILMULUI

Ne-am obișnuit, în general, în ultima vreme cu o premieră românească pe săptămînă. Ceea ce nu e rău. Așteptăm filme, mai ales filme de actualitate. Ceea ce ar fi foarte bine. Ultimul dintre ele, „Întoarcerea lui Magellan" este ceea ce numim un „film de autor". Cristiana Nicolae și-a scris și realizat povestea cinematografică cu o anumită sensibilitate pe care am numi-o de un lucid lirism, preocupată de atmosferă, de universul lăuntric — mai amplu, mai generos și de un omenesc mai convingător.

Un film de dragoste, la prima privire, „Întoarcerea lui Magellan" proiectează și înscrie povestea de iubire a doi tineri pe un fond social, la o răscruce de vremuri, condiționată și de lumea înconjurătoare, și de presiunea momentelor sociale, dar și de propriile lor diferențe de structură umană. Ne aflăm, în film, în anii războiului, ai luptei ilegale a partidului. Bucur este un tînăr ilegalist. Întîlnește o tînără, în care, fără a o cunoaște, crede, printr-o intuiție, a depista „omul bun". Desigur, numele Magellan, pe care această tînără și-l alege și îl mărturisește, o face să se înscrie într-o familie de rătăcitori prin lume, fiind mai mult un simbol decît un nume. În atmosfera în care ultimele puncte de rezistență ale fascismului cad prin lupta care cere o încordare supremă, totală, poate oare exista o disponibilitate, un răgaz, pe care luptătorul să și-l îngăduie pentru o dragoste născută dintr-o întîlnire accidentală, o dragoste care se impune prin forța ei și cu toată împotrivirea situației de excepție în care apare? Autoarea scenariului și regizoarea filmului își propune să demonstreze nu numai că o asemenea dragoste este posibilă, dar că ea face parte din însuși idealul pentru care se duce lupta și se consimt sacrificii.

Spre deosebire de alte realizări cinematografice pe teme similare, legate de lupta din ilegalitate, eroii acestui film au de înfruntat nu numai dușmanul ci trebuie să lupte și unul cu altul, ba chiar cu ei înșiși, pentru a se cunoaște, pentru a se influența, pentru a crea un nou univers uman. Pentru că filmul — cum prea bine îl caracterizează o replică finală — își derulează acțiunea și își înscrie pledoaria într-un climat situat „între durere și speranță". Povestea cinematografică se desfășoară astfel în planuri paralele, care nu numai că nu scindează dramatismul, ci dimpotrivă îl întregesc. Desigur, zăbovind — uneori încercînd o privire prea prelungită asupra universului închis al unor existențe amenințate și, prin aceasta, claustrate într-un subsol sordid al unui cinematograf de cartier — regizoarea Cristiana Nicolae întreține desfășurarea dinafară doar într-un plan de rapel, mai mult de fond sonor decît de prezență reală. Dar tot ea are grija să traducă dimensiunile elementelor exterioare într-o tensiune interioară, într-o tensiune psihologică, de climat intim. Una din calitățile filmului o constituie tocmai această stare de comunicare, de condiționare a atmosferei generale cu cea particulară, a celor doi eroi ai filmului.

Magellan — această fată puțin misterioasă, puțin incertă ca identitate, inconsistentă biografic, ce pare a se cultiva pe sine ca personaj exotic, ascunde de fapt, sub această înfățișare, o dramă pe care din discreție și decență nu o melodramatizează. Inconsistența ei biografică — și paradoxul este o plăcută surpriză pe care ne-o aduce filmul — maschează de fapt o disponibilitate sufletească, o dorință de a descoperi un sens nou al vieții, de a descoperi o dragoste adevărată. Narațiunea este precisă, chiar dacă inegală ca ritm. Prima parte a „Întoarcerii lui Magellan" suferă încă într-o anumită măsură de o încetineală descriptivistă, demarînd cu oarecare dificultate. O dată acțiunea exterioară declanșată prin irumpția evenimentelor sociale, prin declanșarea misiunilor de luptă, factura filmului se schimbă și odată cu ea și cea a personajelor. Atitudini care păreau a fi foarte vagi par să se divulge (Matei — legătura directă a lui Bucur, alătură datelor unei ilegaliste și ale unei luptătoare fără echivoc și pe acelea ale unei femei capabilă și ea să iubească, chiar dacă înțelege că acum e nevoie să-și ascundă afecțiunea; Cornelia Gheorghiu parcurge cu mare finețe interpretativă această gamă de manifestări care evoluează între rațiune și sentiment).

Filmul este purtat, de fapt, de trei personaje: Bucur, Magellan și Matei, „Profesorul" și „Amicul" rămînînd doar niște repere dramaturgice neaprofundate, abia schițate și, prin aceasta, destul de incerte. Vladimir Găitan (Bucur), Mihaela Marinescu (Magellan) și Cornelia Gheorghiu (Matei) dau însă acestor trei personaje o dimensiune în primul rînd credibilă, autentică. Vladimir Găitan nu teatralizează, își construiește personajul cu sentimentul că-l cunoaște pe toate fețele, nu speculează în mod spectaculos momentul, ci urmărește traiectoria personajului cu grija evidentă pentru ipostaza finală în care va apare și care trebuie să se păstreze în acea tonalitate a unei „dureri amestecată cu speranță". Mihaela Marinescu, deși debutantă, este o continuă surpriză: are maturitate actoricească, discreție, atenuînd nuanțele unor „îngroșări" atribuite personajului. Despre Cornelia Gheorghiu am vorbit; este o actriță de subtilitate, într-un rol care nu putea fi realizat decît cu subtilitate. Radu Beligan se arată același actor de mare prestigiu și farmec. „Profesorul", rol încredințat lui Beligan, chiar dacă nu prefigurează un personaj memorabil, constituie un fericit prilej de a-l revedea pe acest mare interpret, — și, într-o măsură, același lucru se întîmplă și cu George Motoi în rolul „Amicului". Iată un film care, pornind de la o temă generoasă, de la intenții notabile — chiar dacă nu integral realizate — pledează fără să fie pedant, făcîndu-ne plăcere și demonstrîndu-ne că tinerii pot realiza filme despre tineri cu anumită maturitate, cu adevăr și cu simțul celei de-a șaptea arte. Ceea ce nu e puțin lucru.

Mircea ALEXANDRESCU

„Registrul public al controlului obștesc"

Cînd consiliul F. U. S. se preocupă îndeaproape de echipele cetățenești

Consiliul Frontului Unității Socialiste din municipiul Bistrița și organismele sale se preocupă în mod sistematic de organizarea și desfășurarea vieții economico-sociale a orașului, de buna gospodărire a acestuia sub toate aspectele. Iar unul dintre instrumentele cu care acționează pe această linie este și controlul obștesc — activitate a cărei dezvoltare și a cărei eficiență de intervenție constituie, de asemenea, obiectiv permanent. În acest context apar cît se poate de firești eforturile ce se fac aici pentru îmbunătățirea serviciilor publice de toate categoriile, în mod deosebit a activităților comerciale — astfel încît cerințele de consum ale populației să fie satisfăcute din ce în ce mai bine.

În orașul Bistrița, rețeaua comercială se află în prezent în plin proces de dezvoltare și perfecționare, echipele de control obștesc fiind chemate să contribuie și ele în mod substanțial la tot mai buna rezolvare a unor probleme vitale: diversificarea rapidă a profilului unităților, îmbunătățirea aprovizionării, asigurarea unei serviri civilizate etc.

Este notabil faptul că, pornindu-se de la sugestiile și propunerile echipelor de control obștesc, în ultimele luni au fost înființate în orașul Bistrița o serie de unități comerciale noi, specializate, a căror sferă de activitate răspunde unor cerințe reale ale populației. Așa, spre exemplu, au fost date în folosință unități de rotiserie, pescărie, patiserie, „Gospodina", foto ș.a. La fel de binevenite au fost și intervențiile oportune ale echipelor de control obștesc îndreptate spre lărgirea unităților de desfacere a legumelor și fructelor, în special în noul cartier de locuințe „Decebal" și în zonele mărginașe ale orașului.

Apreciind asemenea realizări la justa lor valoare, fără a le supralicita, consiliul municipal al F.U.S. este, în același timp, preocupat de continua îmbunătățire a activității echipelor de control obștesc — astfel încît aportul acestora la perfecționarea activității unităților comerciale și de servicii să fie tot mai eficace.

Pentru că, chiar dacă în ansamblu echipele cetățenești din Bistrița își fac datoria, unele dintre acestea trebuie să-și organizeze mai bine munca. O primă observație: uneori, controlul se dovedește a fi formal, superficial, făcut de mintuială. Iată un exemplu. O echipă de control obștesc notează în registrul cofetăriei nr 92: „Cofetăria strălucește de curățenie, personalul e îmbrăcat îngrijit și se remarcă prin servirea cu promptitudine a clienților etc.". În același registru, pe fila următoare, găsim și însemnările unei echipe de control financiar. De data aceasta, observațiile sînt cu 180° schimbate: scaunele sînt defecte și incomode, lipsesc paharele, în cofetărie sînt doar două cuiere la 72 de locuri, localul nu este dotat cu grup sanitar, curățenia lasă de dorit. Superficialitatea echipei de control obștesc a fost, probabil, molipsitoare și pentru direcția comercială de stat din oraș, astfel că — deși controlorii financiari au spus lucrurilor pe nume — constatările lor nu au avut efectul dorit, deficiențele semnalate continuînd să se manifeste și astăzi!!

Să mai spunem, de asemenea, că intervenția unor echipe de control obștesc este sporadică. Astfel, la unitatea „Menajul" de pe Calea Armatei Roșii, primele și ultimele însemnări ale echipei de control obștesc datează din ziua de 1 august 1972. La fel la magazinul de încălțăminte nr. 10: de la ultimul control obștesc a trecut un an.

Lărgind sfera investigației, am mers pe urmele echipelor de control obștesc în magazinele de desfacere a articolelor electrotehnice, tehnico-sanitare, precum și a produselor alimentare. Vînzătorii ne-au prezentat lungi liste (pe care din lipsă de spațiu nu le putem reproduce) cu produse foarte solicitate, a căror lipsă din magazine a devenit cronică. De pildă, becuri pentru frigidere nu se găsesc de un an în magazine. Nu se găsesc nici un fel de șireturi pentru încălțăminte etc. Ce-au făcut echipele de control obștesc? Au constatat — tot în urmă cu un an — lipsa din magazine a produselor respective și atît...

Cunoscînd aceste deficiențe, comisia de coordonare a controlului obștesc de pe lîngă consiliul municipal al F.U.S. își îndreaptă atenția spre remedierea lor, spre aplicarea unor măsuri menite să perfecționeze această activitate cetățenească, să-i întărească eficiența practică. Rezultatele bune obținute în direcția diversificării rețelei comerciale constituie o dovadă că activitatea de control obștesc din acest oraș se poate solda cu rezultatele scontate și în direcția îmbunătățirii aprovizionării magazinelor.

Ion ANGHEL
corespondentul „Scînteii"

Admiterea la doctorat în anul universitar 1973-1974

Ministerul Educației și Învățămîntului aduce la cunoștință că între 5 și 10 aprilie 1974 va avea loc admiterea la doctorat pentru anul universitar în curs.

Înscrierile se vor face începînd cu data prezentului comunicat de presă pînă la 10 martie a. c. la instituțiile de învățămînt superior și la unitățile de cercetare care au dreptul să organizeze doctoratul.

Unitățile de învățămînt și cercetare, care organizează colocviul de admitere la doctorat, vor afișa pînă la data de 20 februarie a.c. specialitățile, conducătorii științifici, numărul de locuri și lista actelor necesare la înscriere.

Colocviul de admitere la doctorat va avea loc conform prevederilor Decretului nr. 1 058/1967 privind titlurile științifice în Republica Socialistă România și ale Hotărîrii Consiliului de Miniștri nr. 2 910/1967.

Un jubileu al ceferiștilor brașoveni

În Grupa tehnică a stației C.F.R. Brașov se află expusă o garnitură de tren care, prin dimensiunile liliputane și aspectul modest al locomotivei și vagoanelor, contrastează puternic cu modernele și elegantele garnituri de tren aflate astăzi în circulație pe magistralele feroviare ale țării. Este, astăzi, o piesă rară de muzeu. Această modestă garnitură a fost unul dintre primele trenuri care, acum 100 de ani, au deschis circulația feroviară pe primul traseu de cale ferată construit în estul Transilvaniei, pe distanța Sighișoara — Brașov.

Împlinirea unui veac de la darea în exploatare a primei linii de cale ferată pe aceste meleaguri și de existență a complexului feroviar Brașov constituie pentru ceferiștii de aici un prilej de trecere în revistă a drumului parcurs de transportul feroviar brașovean în această perioadă, dar mai cu seamă în ultimii 30 de ani, cînd Regionala C.F.R. Brașov a devenit unul din cele mai puternice complexe feroviare ale țării. De aici pleacă, sosesc sau trec spre toate colțurile țării 160 de garnituri de tren în 24 de ore. Regionala Brașov constituie totodată un pilon în modernizarea transportului feroviar, unde s-au experimentat și se experimentează tehnologii și mijloace moderne de tracțiune. Brașovului i-a revenit cinstea de a experimenta și introduce primele locomotive Diesel-electrice, electrice și Diesel-hidraulice, aici formîndu-se, ca specialiști, sute și sute de lucrători ceferiști din întreaga țară. Astăzi, peste 96 la sută din volumul de transport pe raza Regionalei C.F.R. Brașov este efectuat cu locomotive Diesel-electrice, electrice și Diesel-hidraulice, care asigură un preț de cost de remorcare cu 72 la sută mai redus decît cu locomotivele cu aburi. Importante fonduri de investiții au fost alocate, în ultimii ani, în vederea dezvoltării liniilor ferate, dublarea și electrificarea acestora pe distanțe de zeci și sute de kilometri.

În acest an va continua în ritm susținut procesul de dezvoltare și modernizare a transportului feroviar pe raza de activitate a Regionalei Brașov. Volumul investițiilor depășește cu 30 la sută pe cel din anul trecut. Vor continua lucrările de dublare a liniei Brașov — Copșa Mică pe ultimele tronsoane și lucrările de electrificare a secțiilor Brașov — Ciceu — Deda și Ciceu — Ghimeș, lucrări care vor asigura condiții mai bune de exploatare, de siguranță și sporire a vitezelor de circulație.

Nicolae MOCANU
corespondentul „Scînteii"

BUȘTENI

PATRU DIPLOME ÎN 4 ANI

Cetățenii din Bușteni își iubesc cu pasiune orașul. Este o certă constatare de ani a reporterului. Mi-am confirmat-o încă o dată deunăzi cînd, într-o sală tixită de oameni, am ascultat o dare de seamă a primarului. Era vorba de bogata activitate gospodărească a celor prezenți în sală, a deputaților și cetățenilor. 4 diplome — în 4 ani consecutivi — au primit, în întrecerea pe țară, gospodarii din Bușteni.

Cunosc Buștenii de două decenii. Cu ani în urmă, avea multe străzi degradate, nereparate. Șuvoaiele de apă de pe versanții muntoși spălau continuu piatra, distrugînd arterele orașului. În ultimii ani însă, cetățenii orașului au reușit să construiască parapete, să realizeze consolidări, să modernizeze, să pună pavaj pe aproape 20 000 metri pătrați de drum (adică peste 73 la sută); mai mult de jumătate din străzi sînt astăzi asfaltate. Se putea face atît de mult dacă oamenii n-ar fi fost mobilizați în masă la acțiuni obștești? Sigur că nu! Cartea de vizită a gospodarilor de aici se prezintă cu realizări și în alte domenii: înfrumusețarea cu flori și spații verzi a urbei (e doar stațiune de odihnă și centru turistic); rezolvarea în mare parte a lipsei de apă potabilă; amenajarea unor terenuri de joacă pentru copii, de parcare a mașinilor și de agrement etc. Contribuția directă a cetățenilor la toate acestea, numai în anul trecut, însumează 12 milioane și jumătate, revenind aproape 1 100 de lei pe fiecare locuitor în parte.

Sigur că în mica urbe a Buștenilor mai sînt foarte multe de făcut; mai sînt drumuri, mai ales în cartierul Zamora, ce se cer modernizate; centrul are încă nevoie de o îngrijire estetică mult mai susținută; copiii muncitorilor de la binecunoscuta fabrică de hîrtie din localitate resimt lipsa unei creșe-cămin. Și cîte altele nu se mai pot înfăptui...

De altfel — să precizăm acum, la sfîrșit — însăși darea de seamă a primarului, tovarășul **Marin Militaru**, pe care o ascultam cu multă atenție toți cei aflați în mica sală a cinematografului „Progresul" (cîtă nevoie are orașul și de o casă de cultură!) nu se referea atît la realizările obținute cît, mai ales, la acțiunile patriotice ce vor fi întreprinse în anul 1974 și pe care cetățenii le-au aprobat ca pe propriile lor angajamente.

Constantin CĂPRARU
corespondentul „Scînteii"

Excelenței Sale
Domnului NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste

Am primit cu mare plăcere și deosebită mulțumire amabilul dumneavoastră mesaj de felicitare pe care mi l-ați adresat cu ocazia alegerii mele în funcția de președinte al Uniunii Socialiste Sudaneze, împreună cu urările de succes pentru U.S.S., de progres și prosperitate pentru poporul sudanez.

Doresc să-mi exprim, de asemenea, satisfacția față de relațiile de prietenie existente între țările și organizațiile noastre, relații menite să servească bunăstării și propășirii popoarelor sudanez și român, cauzei păcii și înțelegerii internaționale.

Permiteți-mi să-mi exprim încă o dată recunoștința mea și să vă adresez cele mai cordiale salutări, urări de sănătate și fericire personală, iar poporului român prieten progres și prosperitate.

GAFFAR MOHAMED NUMEIRI
Președintele Uniunii Socialiste Sudaneze

Primire la Consiliul de Miniștri

Tovarășul Ilie Verdeț, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a primit, miercuri la amiază, pe comandantul navei-școală peruane „Independencia", căpitan de navă Armando Mazzotti Pritell, însoțit de ofițeri din comanda navei.

În cadrul convorbirii, care a avut loc cu acest prilej, desfășurată într-o atmosferă cordială, prietenească, comandantul navei a rugat să fie transmise președintelui Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, un cordial salut și cele mai bune urări din partea generalului de divizie Juan Velasco Alvarado, președintele Republicii Peru. Au fost subliniate semnificația deosebită a vizitei șefului statului român în Republica Peru, însemnătatea convorbirilor purtate cu acest prilej pentru dezvoltarea și întărirea relațiilor de prietenie și colaborare dintre cele două țări. Oaspeții, exprimînd satisfacția de a cunoaște România, realizările poporului nostru și-au manifestat convingerea că vizita pe care o întreprind va contribui la stringerea relațiilor de prietenie dintre popoarele român și peruan.

La primire au participat general de armată Ion Ioniță, ministrul apărării naționale, și contraamiral Sebastian Ulmeanu, comandantul marinei militare.

A fost prezent Enrique Laroza, ambasadorul Republicii Peru la București.

★

În aceeași zi, comandantul navei-școală peruane „Independencia" a fost primit de general de armată Ion Ioniță, ministrul apărării naționale al Republicii Socialiste România.

Acțiuni de colaborare economică și comercială româno-siriene

Specialiștii români au început studiile de teren și elaborarea proiectelor pentru irigarea a 27 000 ha în bazinul Eufratului din Siria. În baza contractului încheiat de întreprinderea de comerț exterior „Romagrimex" și firma de specialitate din Siria, partea română va livra utilaje, echipamente tehnologice, materiale și va acorda asistență tehnică la execuție.

Colaborarea dintre cele două țări nu se mărginește numai la această acțiune; ea datează de mai mult timp. Cu sprijin tehnic românesc, de pildă, a fost dat în funcțiune primul complex de extracție a fosfaților la Kneiffis, iar în prezent specialiști români acordă asistența necesară construcției complexului de însilozare și încărcare a fosfaților din portul Tartous. Relațiile româno-siriene în diverse domenii de activitate se desfășoară în baza prevederilor acordului de cooperare economică și tehnică, încheiat în octombrie 1972, potrivit căruia țara noastră livrează instalații complete, mașini, echipamente, materiale tehnologice și piese de schimb, documentație tehnologică, licențe și asistență tehnică la execuția obiectivelor.

Între România și Siria există, de asemenea, schimburi comerciale. În 1973, de exemplu, volumul acestora s-a dublat față de 1972, iar pentru anul în curs se prevede o creștere și mai substanțială. România exportă în Siria utilaj petrolier, motoare Diesel și electrice, produse chimice etc. și importă, la rîndul ei, fosfați și bumbac, țesături și alte produse tradiționale siriene.

(Agerpres)

A apărut :
Petru Berar — „TINERETUL ȘI RELIGIA"
În Editura politică

vremea

Ieri în țară : Vremea s-a răcit ușor în sud și est și s-a menținut în general frumoasă în rest. Vîntul a suflat potrivit, cu intensificări locale. Temperatura aerului la ora 14 era cuprinsă între minus 4 grade la Joseni și plus 15 grade la Chișinău Criș și Timișoara. În vestul și nordul Moldovei, Podișul Transilvaniei și zona de munte, pe alocuri, s-a semnalat ceață. **În București :** Cerul a fost variabil. Vîntul a suflat potrivit. Temperatura maximă a atins 11 grade.

Timpul probabil pentru 15, 16 și 17 februarie. În țară : Vreme în general închisă. Vor cădea precipitații temporare mai frecvente în vestul și sud-vestul țării. Vînt potrivit. Temperatura va scădea ușor în toate regiunile țării. Minimele vor fi cuprinse între minus 6 și plus 4 grade, iar maximele între zero și 10 grade. La munte va ninge. **În București :** Vreme în general închisă. Vor cădea precipitații slabe. La început, sub formă de ploaie, apoi și sub formă de lapoviță. Vînt potrivit. Temperatura în scădere ușoară.

Concurs public privind sistematizarea noului centru al orașului Bistrița

Consiliul popular al județului Bistrița-Năsăud, în colaborare cu Uniunea arhitecților, organizează un concurs public de idei privind sistematizarea zonei Pieței Petru Rareș și rezolvarea centrului nou al orașului Bistrița.

Concursul urmărește găsirea celor mai bune soluții pentru rezolvarea cadrului urbanistic-arhitectural adecvat unui centru reședință de județ, rezolvarea circulației și amplasării unor monumente de artă, asigurarea unui spațiu pentru mitinguri și adunări festive, asigurarea unei continuități organice și armonioase între centrul vechi și cel nou propus.

Se vor acorda 3 premii și 5 mențiuni în valoare totală de 80 000 lei.

Tema program și planșele anexe, precum și informații suplimentare pot fi obținute de la Uniunea arhitecților (str. Episcopiei nr. 9, telefon 16 37 67) și de la Direcția de sistematizare, arhitectură și control a Consiliului popular al județului Bistrița-Năsăud (telefon 11592, interior 171) contra unei garanții de 50 lei pînă la data de 15 martie 1974.

Întîlnire la C.C. al P.C.R.

Miercuri, tovarășul Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R., s-a întîlnit cu tovarășul Sergio Segre, membru al C.C. al P.C. Italian, șeful Secției externe, care, la invitația C.C. al P.C.R., face o vizită în țara noastră.

La întîlnire, desfășurată într-o atmosferă caldă, tovărășească, au participat tovarășii Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R., și Dumitru Turcuș, adjunct al șefului Secției relații externe al C.C. al P.C.R.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire pentru convenirea planului de relații între P.C.R. și P.C.I. pe anii 1974—1975 în vederea dezvoltării continue a legăturilor frățești dintre cele două partide.

Conferință de presă la Ambasada Republicii Vietnamului de Sud

Cu prilejul celei de-a 13-a aniversări a unificării Forțelor armate populare de eliberare din Vietnamul de Sud, miercuri la amiază, la sediul Ambasadei Republicii Vietnamului de Sud din București a avut loc o conferință de presă, la care au luat parte ziariști români, atașați și corespondenți de presă acreditați la București, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe.

A fost prezent C. Paraschivescu-Bălăceanu, vicepreședinte al Comitetului național de solidaritate cu lupta poporului vietnamez.

În cuvîntul său, Vu Le, însărcinat cu afaceri ad-interim al Republicii Vietnamului de Sud la București, a trecut în revistă victoriile obținute de Forțele armate populare de eliberare care, sub conducerea Frontului Național de Eliberare și a Guvernului Revoluționar Provizoriu, au înscris pagini glorioase în istoria poporului vietnamez.

Vorbitorul a relevat însemnătatea semnării Acordului de la Paris privind încetarea războiului și restabilirea păcii în Vietnam, precum și necesitatea respectării cu strictețe și scrupulozitate de către toate părțile semnatare a acestui document.

În încheiere au fost exprimate mulțumiri pentru sprijinul acordat poporului vietnamez de către Partidul Comunist Român, guvernul și poporul român.

(Agerpres)

• SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

RUGBI *În turneul din Țara Galilor*

Farul — Swansea 13-13

În cel de-al doilea meci din cadrul turneului pe care-l întreprinde în Țara Galilor, echipa de rugbi Farul Constanța a întîlnit redutabila formație a clubului Swansea. La capătul unui joc de un bun nivel tehnic, cu multe faze spectaculoase, scorul a fost egal (13—13). În prima parte a meciului inițiativa a aparținut gazdelor, care în minutul 5 au luat conducerea cu 3—0 prin punctele realizate de Merion Joseph. După numai cîteva minute, Florescu a adus egalarea pentru echipa română. În continuare, galezii au evoluat remarcabil, majorînd scorul la 13—3. Ultimele 20 de minute au aparținut în întregime rugbiștilor constănțeni care, atacînd continuu, au reușit să obțină egalarea.

În comentariul său pe marginea acestei partide, cronicarul sportiv al ziarului „Times" subliniază combativitatea oaspeților și finișul irezistibil al rugbiștilor români, din rîndul cărora îi evidențiază pe Florescu, Motrescu, Mușat, Marica, Dumitru, Cristea și Crăciun.

HANDBAL.

În meci revanșă România — U.R.S.S. 16—16

Ieri, în sala Kunțevo din Moscova s-a desfășurat cel de-al doilea meci amical de handbal dintre reprezentativele masculine ale României și U.R.S.S., ambele în pregătire pentru turneul final al campionatelor mondiale. Partida s-a încheiat la egalitate : 16—16 (10—10). Handbaliștii români au jucat mult mai bine decît în prima întîlnire (cîștigată de gazde cu 22—19), în repriza a doua avînd un avantaj de trei puncte.

Golurile formației române au fost marcate de A. Cosma (5), Gațu, Birtalan și Voinea (cîte 3), Kicsid (2).

FOTBAL. Iugoslavia, calificată în turneul final al C.M.

Aseară a avut loc la Frankfurt pe Main meciul de baraj, decisiv pentru calificarea în turneul final al campionatului mondial de fotbal, între echipele reprezentative ale Iugoslaviei și Spaniei. În fața tribunelor arhipline, cele două reprezentative s-au angajat într-o dispută foarte strînsă. Unicul gol al partidei a fost înscris de echipa Iugoslaviei (prin Katalinski, în min. 13).

Echipa învingătoare va face parte din grupa a II-a a turneului final, alături de Brazilia, Scoția și Zair.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● **Turneul internațional de tenis de la Toronto** (grupa I a Circuitului W.C.T.) a continuat cu disputarea ultimelor partide din turul întîi al probei de simplu. Ilie Năstase — care l-a învins în trei seturi (4—6, 6—2, 6—1) pe Bob Maud — va întîlni în turul următor pe mexicanul Raul Ramirez. Alte rezultate : Bob Hewitt — Mike Estep 3—6, 7—5, 6—4 ; Patrick Proisy — Tony Brandsley 6—1, 6—2 ; Nikola Pilici — Hans Pohmann 6—2, 6—7, 6—2 ; Marty Riessen — Jean Baptiste Chanfreau 7—5, 6—1.

● **Marele maestru sovietic Tigran Petrosian** își menține avantajul de un punct în meciul pe care-l dispută la Palma de Mallorca cu marele maestru maghiar Lajos Portisch, în cadrul turneului pretendenților la titlul mondial de șah. Amînată timp de 48 de ore din cauza unei ușoare îmbolnăviri a lui Petrosian, partida a 11-a s-a încheiat remiză la mutarea a 19-a.

● **Cercurile sportive japoneze** au primit cu satisfacție hotărîrea comisiei executive a comitetului internațional olimpic prin care se acordă Jocurilor sportive asiatice patronajul C.I.O. și se înlesnește participarea R.P. Chineze la competiția celor mai buni sportivi din Asia, programată între 1 și 16 septembrie la Teheran. Prințul Gholam Reza Pahlavi, membru al C.I.O. din partea Iranului, a subliniat că hotărîrea C.I.O. este justă și va contribui la întărirea influenței forului olimpic în rîndul sportivilor din Asia.

● **În ziua a doua a turneului internațional de tenis de la Bologna,** contînd pentru grupa a III-a a Circuitului W.C.T., a fost înregistrată o surpriză : tînărul italian Vincenzo Franchitti l-a eliminat cu 6—3, 6—4 pe campionul suedez Björn Borg. Principalii favoriți, australianul Rod Laver și cehoslovacul Jan Kodes, au obținut victorii scontate. Primul l-a întrecut cu 6—2, 4—6, 7—5 pe italianul Antonio Zugarelli, iar al doilea a dispus cu 6—3, 6—3 de englezul Gerald Battrick.

● **Dubla întîlnire internațională amicală de tenis de masă** dintre selecționatele masculine și feminine ale Japoniei și R.F. Germania, disputată la Altena (R.F.G.), a revenit oaspeților cu 5—0 la masculin și cu 3—0 la feminin.

● **Pe stadionul Universității din Lisabona** s-a disputat meciul de rugbi dintre selecționatele Italiei și Portugaliei, contînd pentru grupa secundă a campionatului F.I.R.A. Italienii au învins cu 11—3 (7—0).

DIN VIAȚA PARTIDELOR COMUNISTE ȘI MUNCITOREȘTI

„Stînga franceză — capabilă să dea răspuns marilor probleme de interes național"

PARIS 13 (Corespondență de la P. Diaconescu). — Într-o conferință de presă organizată, marți, de membri ai conducerii partidelor comunist, socialist și Mișcarea stîngii radicale-socialiste, reprezentanții uniunii stîngii au dat publicității trei documente menite să îmbogățească programul comun de guvernămînt al stîngii.

Documentele se referă la politica monetară, atitudinea față de societățile multinaționale, la o nouă orientare a schimburilor internaționale.

În preambul se arată că, prin aceste documente, „cele trei partide aduc o nouă dovadă a unității lor, precum și a capacității de a da un răspuns marilor probleme de interes național". Reprezentanții uniunii stîngii au subliniat, cu acest prilej, necesitatea luptei împotriva inflației și a speculațiilor la scara mai multor țări, a controlului asupra mișcărilor de capitaluri și asupra prețurilor în cadrul Comunității Economice Europene, precum și însemnătatea unei politici sociale îndrăznețe.

APEL AL P. C. DIN INDIA

DELHI 13 (Corespondență de la I. Puținelu). — Într-o declarație dată publicității la Delhi, Rajeswara Rao, secretar general al Consiliului Național al Partidului Comunist din India, a lansat un apel către toți simpatizanții partidului de a sprijini victoria candidaților Partidului Comunist din India și Congresului Național Indian în apropiatele alegeri din statele Uttar Pradesh, Orissa și Manipur. Cele două partide au adoptat măsuri în direcția realizării unei înțelegeri preelectorale privind împărțirea circumscripțiilor electorale din statele Uttar Pradesh, Orissa și Manipur.

Declarație a partidelor comuniste din Honduras și Salvador

TEGUCIGALPA 13 (Agerpres). — Partidele comuniste din Honduras și Salvador au dat publicității o declarație comună, la Tegucigalpa, în care se pronunță în mod hotărît pentru eliminarea urmărilor conflictului armat dintre cele două țări, din iulie 1969, prin încheierea unor acorduri bilaterale. Declarația relevă necesitatea demarcării frontierei dintre cele două țări, conform liniilor cunoscute și stipulate înainte de războiul din 1969, și a restabilirii imediate a relațiilor diplomatice.

DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

R. S. CEHOSLOVACĂ

„Porți maritime" la... Bratislava

Prin ferestrele largi ale comenduirii portului privirea cuprinde o panoramă pestriță : gîturile ca de girafă ale macaralelor poartă în aer încărcături impresionante, camioane și trenuri forfotesc în toate direcțiile, sirene dau semnale ale căror sensuri sînt deslușite numai de cei care s-au dedicat navigației, vieții portului. În față — noua punte de metal, aruncată peste Dunăre, îndrăzneață lucrare a oțelarilor din Ostrava, peste care trec acum automobile, camioane, oameni. În dreapta — Bratislava, vechi oraș dunărean, ce-și oglindește dantelăria clădirilor în valurile albastre ale bătrînului fluviu. Acum, orașul se pregătește pentru a adăuga atîtor atribute recunoscute ale sale și pe cel de „port la două mări".

— Cînd știm ce pregătim pentru viitoarea activitate a portului nostru, spunea directorul întreprinderii de transporturi navale, Chiril Solciansky, ne sună deosebit de bizar în urechi întrebarea pe care și-o mai pun, cu un fel de nostalgie, unii dintre bătrînii noștri marinari : „unde sînt acele zile cînd, odată cu iarna, trebuia să ne retragem la casele noastre ?...". Într-adevăr, acele vremuri au apus, au rămas doar în amintire. Pentru că evoluția și perfecționarea neîntreruptă a tehnicii transportului pe apă, ca și dezvoltarea furtunoasă a relațiilor comerciale dintre state au exclus de mult caracterul sezonier al muncii în port. Și aceasta cu atît mai mult cu cît noi avem menirea de a servi nemijlocit interesele economiei naționale, activitatea de comerț exterior a Cehoslovaciei.

Iată rațiunea care stă la baza hotărîrii de a face din Bratislava un punct de plecare al vaselor atît spre Marea Neagră cît și spre Marea Nordului.

Înainte de a prezenta în detaliu faptele, directorul Solciansky găsește necesar să înfățișeze cîteva episoade din trecutul acestui port dunărean.

...Primul vapor sub pavilion cehoslovac a pornit în cursă din portul Bratislava acum 54 de ani. Apoi, în 1922, a luat ființă prima societate cehoslovacă a transportului dunărean și, cam tot pe atunci, pe șantierele navale, proaspăt înființate, a fost lansat cel dintîi remorcher de producție națională. În toamna lui 1944 portul a fost însă bombardat, danele complet distruse, iar parcul de vapoare, halele șantierului, instalațiile portului făcute una cu pămîntul. Totul a trebuit să fie luat de la capăt. Dar la numai patru ani de la terminarea războiului, portul putea să-și reia activitatea, iar șantierele să lanseze primele remorchere cu un deplasament de 600—700 tone. Parcul de vapoare a fost completat cu noi tipuri, moderne și de mare capacitate ; au fost modernizate transporturile și în perimetrul portului s-au construit noi depozite, au fost montate noi instalații portuare. Acum, la Politehnica din Bratislava, ia ființă Facultatea construcțiilor de nave și tot aici se înființează Școala superioară navală. În același timp, multe uzine ale țării introduc în fabricație produse cerute de dezvoltarea transportului fluvial cehoslovac.

— După cum se vede, intervine în discuție directorul general al portului, inginerul Ondrej Luby, momentul mult așteptat a fost pregătit cu anticipație. Nu-i o treabă simplă și nici ușoară să ajungi de aici în porturile românești, bulgare, sovietice, să-ți trimiți vasele în apele Mării Nordului. Cunoașteți zicala marinărească : „Navigația nu-i un vals". Constructorii de nave, marinarii, lucrătorii din porturi cunosc îndeajuns semnificația acestor cuvinte.

Pe cursul superior al Dunării drumul străbătut de vasele fluviale cehoslovace se termină la podul de piatră din orașul Regensburg (R.F.G.). Din portul bratislăvean și pînă acolo calea măsoară 511 km. Pe cursul inferior al fluviului, pînă la Marea Neagră, vasele cehoslovace mai parcurg alți 1 867 km. Acesta este traseul pe care „se plimbă" acum flotila cehoslovacă. Curînd însă „magistrala pe apă" se va prelungi pînă la 3 400 km, iar aceasta se va întîmpla cînd, prin colaborarea mai multor țări riverane ale Dunării de sus, acest fluviu va fi legat, printr-un sistem ingenios de canale, de Rin. Atunci Bratislava va deveni port la două mări. Vasele sale vor urca pe Dunăre, iar prin „cărarea" deschisă de mîna și inteligența omului vor ajunge în apele Rinului, iar de aici, mai departe, în Marea Nordului.

— Paralel, preciza inginerul Luby, se lucrează la îmbunătățirea condițiilor de navigație în sectorul dunărean cehoslovaco-maghiar, prin construirea în comun a unei mari hidrocentrale. Sistemul hidroenergetic proiectat va servi în egală măsură și pentru extinderea suprafețelor irigate în agricultură.

Iată, deci, că portul din Bratislava are frumoase perspective de dezvoltare. La sfîrșitul acestui cincinal va fi dat în folosință noul șantier de reparații navale, apt să asigure asistență tehnică tuturor tipurilor de vase care circulă pe Dunăre. Va începe construirea unui nou port, care va permite ca în 1978, cînd va fi încheiată prima etapă a lucrărilor, să se poată manipula anual 4—5 milioane tone mărfuri. Vor intra în fabricație noi tipuri de vase fluviale, cu o capacitate de pînă la 20 000 tone. Ca atare, colectivele care au creat și dezvoltă noua „poartă maritimă" privesc cu maturitate, dar și cu optimism, sarcinile importante ale viitorului.

C. PRISACARU

RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ

„NEWSWEEK"

Omul asaltează enigmele Antarcticii

Antarctica, continentul de gheață de la marginea lumii, ce ascunde încă atîtea taine, constituie obiectul unor cercetări științifice tot mai intense. Există perspectiva ca, într-un viitor apropiat, imense bogății naturale bănuite a se afla în regiunea Polului Sud să fie puse la dispoziția omenirii. Ziaristul Peter Gwynne consemnează în revista „NEWSWEEK" stadiul actual al investigațiilor de pe cel de-al șaselea continent.

Antarctica nu e totdeauna ceea ce pare. De departe cea mai glacială regiune a lumii, ea primește atît de puțină zăpadă proaspătă încît geografii o califică drept un deșert secetos. Deși 98 la sută din suprafața continentului este acoperită de ghețuri de vîrstă seculară, una din cele mai dificile probleme pentru ființa umană o reprezintă aici procurarea apei proaspete. E un ținut ca și lipsit de forme de viață proprii — în schimb, marile reci care înconjoară continentul sînt din abundență populate biologic. Epoca romantică a explorării antarctice — Amundsen, Scott, Shackleton și Byrd — a luat sfîrșit. A început perioada investigațiilor științifice metodice. Laolaltă cu pinguinii și focile, oamenii de știință fac parte acum, firesc, dintre locuitorii continentului de la extremitatea sudică a lumii. Peste 12 țări sînt angajate într-o gamă extrem de variată de operațiuni de cercetare. Meteorologii studiază caracteristicile încă necunoscute ale mersului vremii antarctice, în speranța de a identifica „cheia" unor previziuni climatice pe toată întinderea globului. Biologii sînt de părere că viața marină din jurul continentului poate aduce o contribuție însemnată la furnizarea de hrană întregii omeniri. La rîndul lor, ecologii văd în ținutul imaculat al Antarcticii etalonul cu care pot compara gradul de poluare din diferite puncte ale globului. Aspectul cel mai important, probabil, îl reprezintă activitatea geologilor care întreprind acțiuni de prospectare pe continent și sub apă, convinși de existența în aceste regiuni a unor imense zăcăminte de petrol, gaze naturale și diverse minereuri.

Climatul din Antarctica prezintă interes și din alt punct de vedere : mulți specialiști împărtășesc opinia că polii geografici ai pămîntului funcționează ca „guri de scurgere" ale căldurii, prin intermediul lor atmosfera eliberîndu-se de căldura acumulată de la tropice.

Una din trăsăturile cele mai enigmatice ale continentului pare a fi regiunea văilor uscate, o suprafață de 4 000 de mile pătrate (1 milă pătrată = 2,59 km pătrați), fără zăpadă, pe care se înalță coline de culoarea ciocolatei. Aici poate fi întîlnit un fenomen încă neclarificat : „patul" acestor văi este încălzit. Așa se face că în zilele însorite te poți lungi pe sol, ca pe plajă, numai în costum de baie. La fel de misterioase sînt și lacurile din aceeași zonă, fiecare din ele părînd să aibă o compoziție chimică unică. Pe fundul lacului Vanda, temperatura apei atinge 38 de grade Celsius, deși la suprafață există un strat de gheață gros de circa 4 metri. Alt lac, Don Juan Pond, are o apă extrem de sărată, încît aceasta nu îngheață nici măcar la minus 30 de grade. Forările efectuate de geologii americani atît în preajma, cît și pe fundul lacurilor sînt menite tocmai să elucideze aceste fenomene.

Probele luate de pe sedimentele aflate la fundul lacului Vanda reprezintă mărturii evidente ale fosilelor marine, ilustrînd că în trecut această parte a Antarcticii fusese probabil un fiord, cu un climat relativ blînd. Prospectările ce au avut loc în munții transantarctici au semnalat prezența cuprului și a altor metale. Vasul de cercetări „Glomar Challenger", forînd platforma continentală din Marea Ross, a identificat etan și metan — indicii aproape sigure ale petrolului și gazului natural.

În perspectivă imediată, cea mai promițătoare bogăție antarctică o constituie apele dimprejurul continentului. Speciile marine originare în aceste zone reci sînt considerate de biologi ca unul din posibilele răspunsuri la penuria de alimente din lume. Oceanograful Arthur L. Devries a descoperit că unii dintre peștii antarctici produc propriul lor anticongelator biochimic. El speră să izoleze această substanță, spre a încerca utilizarea ei la păstrarea sîngelui și laptelui.

Există, desigur, destule dificultăți. Numai că liniștea perfectă, izolarea de centrele suprapopulate, tihna acestor locuri recompensează din plin pe oameni. Potrivit celor stipulate în tratatul din 1959 asupra Antarcticii, ratificat de 18 țări, continentul este dedicat în întregime cercetărilor în scopuri pașnice ; de-a lungul anilor, statele care posedă aici baze de cercetări s-au conformat întocmai acestei înțelegeri. Aceasta reprezintă, poate, cea mai de seamă realizare de pe continentul antarctic : acreditarea ideii că, într-un ținut unde elementele naturii li se împotrivesc, oamenii pot trăi și munci laolaltă pentru a se înțelege și a triumfa asupra tainelor care-i preocupă.

„AKTUELL"

Un business rentabil: „Copii de import"

În unele țări occidentale a apărut o piață clandestină care, sfidînd morala și justiția, oferă o sursă de venituri pentru un nou tip de business — negustoria cu copii. Iată ce scrie în această privință publicația norvegiană „Aktuell", care dezvăluie dedesubturile acestei odioase forme de comerț.

„Cu cîteva luni în urmă, ziarele de seară daneze au publicat anunțuri adresate tinerelor femei însărcinate care erau invitate în S.U.A. Se spunea în aceste anunțuri că toate cheltuielile legate de călătorie vor fi plătite și că femeile vor beneficia de îngrijirea unor medici calificați, cu condiția... să renunțe la copiii nou-născuți în favoarea unor părinți adoptivi americani. Anunțurile indicau ca sursă : «Reprezentanța Princenton, orașul Princenton, Nassau Street 221, New Jersey, S.U.A.»".

„Am căutat — spune autorul articolului — «Reprezentanța Princenton» în cartea de telefon, dar n-am găsit-o". Ajuns în acest oraș, a găsit la adresa indicată o casă modestă, cu ușile închise. Autoritățile locale n-aveau nici o informație despre așa-numita «Reprezentanță Princenton». De altfel, existența ei nu era cunoscută nici poliției, nici vecinilor. După încercări, nu lipsite de peripeții, ziaristul pătrunde în biroul «reprezentanței», dar nu găsește pe patron. Reușește însă să-i afle numărul de telefon. La întîlnirea ce i-a fixat-o pentru a doua zi, patronul, Boby Everson, a refuzat să-i dea amănunte despre afacerile sale.

Continuîndu-și ancheta, ziaristul a aflat că în marile orașe americane „înfierea" a devenit o practică mănoasă. Sînt căutați mai ales copii aparținînd naționalităților din țările scandinave. Un avocat din New York, pe nume Stanley Mitchelman, s-a specializat în „importul" de sugari din Scandinavia. El își satisface cu promptitudine clienții, furnizîndu-le copii în vîrstă de cel mult șase-șapte luni. Pentru fiecare „copil de import" Mitchelman primește în jurul a 6 200 dolari, din care îi rămîne un venit net de aproximativ 2 250 dolari. Cît primește mama, negustorul refuză să spună...

Recent, alt avocat, Walter Lebovich, din Miami, a fost deferit justiției sub acuzația de a fi vîndut un copil pentru suma de 7 000 de dolari. Judecătorii l-au achitat. „Nu există nici o lege care ar putea să ne împiedice" — a declarat triumfător acuzatul părăsind sala tribunalului. Redevenit liber, el a scris o carte — „Negustorul de sugaci", care va apărea în curînd în librăriile americane. Autorul speră că opera lui va deveni un „bestseller".

După unele date statistice, în 1970 au fost înfiați în S.U.A. 90 000 de copii, iar în cursul anului trecut 120 000. Înfierea ilegală — afirmă specialiștii — a ridicat acest număr la 150 000 sau chiar 170 000. Este evident că în această murdară sferă de activitate domnește în prezent o conjunctură favorabilă. Și cînd te gîndești — încheie cu amărăciune autorul — că aici este vorba de o piață pe care se vînd oameni...

cinema

● **Întoarcerea lui Magellan :** SCALA — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45, FLAMURA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Cercul :** CENTRAL — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **Cojocelul fermecat :** DOINA — 9,30; 11,30; 13,45; 17,30.
● **Program de filme documentare în premieră :** DOINA — 16.
● **Ceața :** DOINA — 20.
● **Cidul :** PATRIA — 9; 12,45; 16,30; 20,15.
● **Trecătoarele iubiri :** CAPITOL — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45, GRIVIȚA — 9; 11,30; 15,30; 18; 20,30.
● **Misterioasa prăbușire :** LUCEAFĂRUL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, BUCUREȘTI — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, MELODIA — 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● **Capcana :** BUCEGI — 15,45; 18; 20,15, GIULEȘTI — 15,30; 18; 20,15, ARTA — 15,30; 18; 20,15.
● **Aventura lui Darwin :** FESTIVAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, FAVORIT — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **Coloana de la miezul nopții :** DACIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
Insula misterioasă : VOLGA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30, AURORA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● **Acea pisică blestemată :** VICTORIA — 9; 11,45; 14,30; 17,15; 20.
● **A noastră e libertatea** — 14,30, **Se cutremură pămîntul** — 16,30, **Simbătă seara, duminică dimineața** — 18,45; 20,45 : CINEMATECA (sala Union).
● **Tudor :** MUNCA — 16; 19.
● **Luna furioasă :** EXCELSIOR — 9,15; 12; 14,45; 18; 20,30.
● **Viforniță :** LIRA — 15,30; 18; 20,15.
● **Misiunea secretă a maiorului Cook :** LUMINA — 9; 11,15; 13,30; 16, CRÎNGAȘI — 16; 18,15.
● **Pămîntul strămoșilor noștri :** LUMINA — 18,30; 20,45.
● **Nu trișa, dragă :** UNIREA — 15,45; 18; 20,15.
● **Veronica se întoarce :** PACEA — 16; 18; 20.
● **Judo :** BUZEȘTI — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Marele vals :** DRUMUL SĂRII — 13,30; 19, COTROCENI — 11; 16; 19.
● **Fellaga :** PROGRESUL — 16; 18; 20.
● **Nunta** — 14; 16, **Doi pe un balansoar** — 18; 20,15 : VIITORUL.
● **Vîntul călătorilor :** FERENTARI — 15,30; 17,45; 20.
● **Joe Kidd :** MOȘILOR — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, FLACĂRA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● **Întîmplări cu Cosa Nostra :** POPULAR — 15,30; 18; 20,15.
● **O floare și doi grădinari :** FLOREASCA — 11; 15,30; 19.
● **Ultimele șase minute :** COSMOS — 15,30; 18; 20,15.
● **Articolul 420 :** VITAN — 10; 16; 19.
● **Bună seara, doamnă Campbell :** RAHOVA — 15,30; 18; 20,30.

teatre

● Radioteleviziunea română (Studioul din str. Nuferilor) : **Concert din ciclul „Bach — Beethoven — Brahms"** — ultimul concert. Dirijor : **Iosif Conta.** Solist : **Vlad Conta** — 20.
● Opera română : **Olandezul zburător** — 19.
● Teatrul de operetă : **Suzana** — 19,30.
● Teatrul Național (sala mare) : **Apus de soare** — 19,30, (sala Comedia) : **Cui i-e frică de Virginia Woolf ?** — 20.
● Teatrul de comedie : **O noapte furtunoasă** — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din bd. Schitu Măgureanu) : **Joc de pisici** — 20, (sala din str. Alex. Sahia) : **Puterea și Adevărul** — 20.
● Teatrul Mic : **Philadelphia, ești a mea** — 19,30.
● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru) : **Aici a dormit G. Washington** — 19,30, (sala Studio) : **Hotelul astenicilor** — 20.
● Teatrul „Ion Creangă" (sala Studio din Piața Amzei) : **Iancu Jianu** — 9.
● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei) : **Povestea timpului pierdut** — 15, **Nocturn-grup de dans contemporan** — 21,30, (sala din str. Academiei) : **De ce a furat zmeul mingea** — 17.
● Teatrul evreiesc de stat : **O seară veselă** — 19,30.
● Studioul I.A.T.C. „I. L. Caragiale" : **Labdacizii** — 20.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy) : **La Savoy, Boema !** — 19,30, (sala din Calea Victoriei nr. 174) : **Groapa** — 19,30.
● Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu" : **Mitică Popescu** — 19,30.
● Ansamblul artistic „Rapsodia română" : **La hanul cu cîntece** — 19,30.
● Circul „București" : **Spectacol prezentat de circul „Busch-Rolland"** — 16; 19,30.

tv

PROGRAMUL I

16,00 — 17,00 Telescoală.
17,30 Telex.
17,35 Curs de limba germană. Lecția 80.
18,05 Publicitate.
18,10 Teleglob.
18,30 Interpreți îndrăgiți : Elena Barbu-Roizen și Nicolae Sabău.
18,45 Întrebări și răspunsuri ● Analiza valorii.
19,15 Publicitate.
19,20 1001 de seri : Pik și Tik.
19,30 Telejurnal.
20,00 Seară pentru tineret : ● Turneul emblemelor. Itinerar patriotic pentru tineret. Concurs închinat celei de-a XXX-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist și celui de-al XI-lea Congres al Partidului Comunist Român. Organizatori : C.C. al U.T.C. și redacția emisiunilor pentru tineret. Etapa I. Participă echipele reprezentative ale județelor Argeș, Gorj, Mehedinți și Vîlcea. Transmisiune directă de la Sala sporturilor din Timișoara. ● De joi pînă joi — rubrică de știri din viața și activitatea tineretului. ● „Martori în Consiliul de onoare".
21,25 Floarea din grădină — concurs cu public transmis direct de la sala Teatrului liric din Constanța.
22,15 24 de ore.

PROGRAMUL II

20,00 Concertul orchestrei simfonice a Radioteleviziunii. Al IV-lea concert din ciclul „Cei trei B". Dirijor Iosif Conta. Solist Vlad Conta. În program : ● Johann Sebastian Bach — Simfonia a V-a (primă audiție). La orgă Iosif Gerstenengst ● Ludwig van Beethoven — Concertul nr. 3 pentru pian și orchestră ● Johannes Brahms — Simfonia a IV-a. Prezintă Theodor Drăgulescu. În pauză ● Telex ● Muzee și expoziții.
22,05 Sociorama. Marile familii.

viaţa internaţională

„VIZITA PREŞEDINTELUI NICOLAE CEAUŞESCU VA DESCHIDE O CALE LARGĂ RELAŢIILOR PRIETENEŞTI ROMÂNO - LIBANEZE"

Capitala libaneză se pregăteşte să întîmpine cu căldură pe înaltul sol al poporului român

CORESPONDENŢA DIN BEIRUT

Beirutul, mingîiat în aceste zile de soarele primăvăratic al Mediteranei, se pregăteşte să întîmpine cu multă căldură pe înaltul sol al poporului român, preşedintele Nicolae Ceauşescu, care întreprinde între 14—17 februarie o vizită oficială în Liban, la invitaţia preşedintelui Suleiman Frangieh. Prezenţa, pentru prima dată, în străvechea „ţară a cedrilor" a unui şef de stat român este aşteptată cu cel mai mare interes, cu profundă satisfacţie de cercurile oficiale, ca şi de cele mai largi păturî ale populaţiei libaneze.

Presa şi radioteleviziunea libaneză consacră un spaţiu însemnat în paginile şi programele lor acestui important eveniment.

Reţine atenţia în mod special editorialul *„O Românie a dialogului"* publicat de ziarul „AS SAFA" din 13 februarie, în prima sa pagină, sub semnătura cunoscutului jurist şi om de cultură Camille Abousouan, preşedintele Penclubului din Liban.

„Miine — subliniază autorul — soseşte în Liban preşedintele Ceauşescu. Pe itinerarul familiar pe care se înscriau corăbiile feniciene şi greceşti ale Histriei, Traian însuşi avea să vină la Baalbeck după popasul său printre daci. Din partea domnitorului Valahiei Constantin Brîncoveanu, au sosit aici cărţi imprimate în arabă. Prima tipografie arabă a lumii arabe, tipografia lui Abdallah Zakher de la mînăstirea Choueir a fost alcătuită, în parte, cu piese aduse din România.

Soră mai mare, România dunăreană n-a încetat de a fi mediteraneană şi ea îşi manifestă prezenţa pretutindeni în lume, unde are, de altfel, numeroşi prieteni. Ea se îndreaptă spre noi cu căldură şi prietenie. Noi o vom saluta în persoana preşedintelui său, eminent ginditor politic, profund cunoscător al problemelor noastre. Atunci cînd se va afla în mijlocul nostru, într-o ţară hotărîtă să-şi apere tinereţea şi personalitatea tradiţională, el îşi va putea da seama în ce mod primeşte Libanul pe toţi aceia cărora le sînt scumpe demnitatea şi libertatea".

La rîndul său, ziarul „LE SOIR" publică pe pagina întîi, sub titlul *„Vizita preşedintelui Ceauşescu — o mărturie a prieteniei şi o iniţiativă politică lăudabilă"*, un larg comentariu, pe două coloane, însoţit de o fotografie a şefului statului român. Relatări şi comentarii privind vizita pe care o va întreprinde în Liban şeful statului român sînt publicate şi de alte numeroase ziare, cum ar fi „AN NAHAR", „L'ORIENT-LE JOUR", „LE COMMERCE DU LEVANT", „BAYRAK" şi altele.

În cursul unor convorbiri cu o serie de personalităţi libaneze, acestea au ţinut să-şi exprime deosebita satisfacţie faţă de cinstea de a primi pe oaspetele ales din România prietenă.

„Sîntem fericiţi că avem prilejul să-l primim ca oaspete în ţara noastră pe preşedintele Consiliului de Stat al României, Excelenţa Sa Nicolae Ceauşescu, eminentă personalitate politică pe plan mondial, ne-a declarat Souren Khanamirian, ministrul turismului. *Cunoaştem foarte bine prestigiul de care preşedintele Ceauşescu se bucură în întreaga lume şi ştim cît de mult a făcut pentru ţara sa atît în interior, cît şi peste hotare. Prezenţa sa aici constituie un stimulent pentru a pune baze mai largi şi relaţiilor de colaborare, inclusiv în domeniul turismului — care are atît un rol economic, cît şi de mijlocitor al contactelor culturale, a unei mai bune cunoaşteri reciproce".*

„Relaţiile libanezo-române au fost întotdeauna foarte strînse pe plan diplomatic, a subliniat ambasadorul Michel Farah, director politic în Ministerul Afacerilor Externe. *La O.N.U. am colaborat constant cu România, al cărui sprijin l-am constatat în permanenţă. Principiile fundamentale ale politicii externe libaneze sînt asemănătoare cu cele ale României, ambele ţări căutînd prietenia şi înţelegerea pretutindeni în lume. La fel ca şi dv. sîntem împotriva folosirii forţei în relaţiile dintre state şi pentru respectarea dreptului la autodeterminare al popoarelor. Principiile generoase care stau la baza politicii externe ale celor două ţări constituie o trăsătură de unire între ele, favorizînd cooperarea şi prietenia reciprocă".*

Guvernatorul Beirutului, Chafic Abou-Haidar, ne-a vorbit pe larg despre dorinţa de a stabili şi dezvolta relaţiile cu municipiul Bucureşti. *„România este o ţară prietenă cunoscută în Liban pentru bogăţia şi rodnicia sa activitate pe plan politic, economic, spiritual,* a arătat d-sa. *Între ţările noastre au existat întotdeauna largi relaţii comerciale, care au sporit continuu. De asemenea, numeroşi bursieri libanezi şi-au făcut sau îşi fac studiile în România. Sîntem foarte bucuroşi de onoarea ce o avem de a putea primi în capitala noastră pe Excelenţa Sa Nicolae Ceauşescu, preşedintele Consiliului de Stat al României, şi ne exprimăm convingerea că această vizită va deschide larg calea pentru dezvoltarea în continuare a relaţiilor dintre România şi Liban, ca şi dintre cele două capitale, Bucureşti şi Beirut".*

Crăciun IONESCU

Convorbiri argentineano-uruguayene

BUENOS AIRES 13 (Agerpres). — Preşedinţii Juan Peron şi Juan Maria Bordaberry au ratificat la Buenos Aires tratatul dintre Argentina şi Uruguay privind delimitarea frontierei în zona rîului La Plata. La încheierea convorbirilor dintre cei doi şefi de stat, au fost semnate mai multe acorduri privind extinderea colaborării economice.

WASHINGTON

Conferinţa în problemele energetice a luat sfîrşit

WASHINGTON 13 (Agerpres). — La Washington a luat sfîrşit conferinţa principalelor state occidentale consumatoare de petrol iniţiată de preşedintele Richard Nixon. În cadrul ultimei şedinţe, desfăşurată miercuri seara, a fost adoptat un comunicat final, care urmează a fi dat publicităţii.

★

„Noi nu dorim ca actuala conferinţă să aibă un viitor (în sensul creării unui organism în cadrul căruia să continue consultările între „cei 13" în problemele energetice — n. red.), deoarece considerăm că ea a avut loc într-un moment nepotrivit şi într-o componenţă prea restrînsă" — a declarat, marţi, într-o conferinţă de presă, ţinută la Washington, ministrul de externe al Franţei, Michel Jobert.

Michel Jobert a pledat, cu acelaşi prilej, în favoarea încheierii unor acorduri bilaterale între ţările importatoare şi cele producătoare de petrol, considerîndu-le drept o recunoaştere a realităţilor noi create pe piaţa internaţională.

★

Referindu-se la divergenţele dintre Franţa şi partenerii săi din C.E.E., ministrul vest-german de finanţe, Helmut Schmidt, a apreciat că ele „constituie o nouă criză" (vest-europeană), declarîndu-se însă optimist în ce priveşte depăşirea lor.

★

Cele nouă ţări membre ale C.E.E. au făcut cunoscut la sediul O.N.U. că acceptă propunerea algeriană privind convocarea unei sesiuni extraordinare a Adunării Generale, consacrată problemelor energiei, materiilor prime şi dezvoltării.

AMBASADORUL ROMÂNIEI PRIMIT DE PRIMUL MINISTRU AL REPUBLICII SRI LANKA

COLOMBO 13 (Agerpres). — Ambasadorul Republicii Socialiste România la Colombo, Petre Tănăsie, a fost primit de primul ministru al Republicii Sri Lanka, Sirimavo Bandaranaike. Cu acest prilej, ambasadorul român a transmis premierului Bandaranaike, din partea preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu, cele mai calde urări de sănătate şi fericire personală, precum şi de prosperitate pentru poporul din Sri Lanka. La rîndul său, Sirimavo Bandaranaike l-a rugat pe ambasadorul român să transmită preşedintelui Nicolae Ceauşescu şi tovarăşei Elena Ceauşescu urările sale călduroase de fericire şi de noi succese, de progres şi bunăstare pentru poporul român.

Într-o atmosferă prietenească, specifică relaţiilor dintre cele două ţări, între primul ministru al Republicii Sri Lanka şi ambasadorul României a avut loc o convorbire cu privire la extinderea şi diversificarea raporturilor politice, economice, tehnice şi culturale între cele două ţări.

S-A ÎNCHEIAT A TREIA FAZĂ A DEZANGAJĂRII FORŢELOR MILITARE ALE EGIPTULUI ŞI ISRAELULUI

CAIRO 13 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al O.N.U. a anunţat că a treia fază a dezangajării forţelor de pe linia de încetare a focului egipteano-israeliană s-a încheiat marţi. Forţele israeliene au evacuat zona prevăzută în acordul de dezangajare a fi eliberată în cadrul fazei a treia şi nu mai ocupă pe malul occidental al Canalului Suez decît o suprafaţă de două treimi în raport cu cea ocupată la 25 octombrie, anul trecut.

Agenţiile Reuter şi United Press International adaugă că a patra fază a dezangajării, care urmează să se încheie la 21 februarie, a început miercuri.

Comunicat comun egipteano-sudanez adoptat la încheierea consultărilor dintre preşedinţii Sadat şi Numeiri

CAIRO 13 (Agerpres). — La încheierea celor două zile de convorbiri dintre preşedintele Egiptului, Anwar Sadat, şi preşedintele Sudanului, Gaffar Numeiri, a fost dat publicităţii un comunicat care menţionează că a fost adoptată o declaraţie comună semnată de cei doi preşedinţi. Potrivit documentului, părţile „au căzut de acord să păşească înainte pe calea unităţii şi să mobilizeze eforturile, resursele materiale şi umane ale celor două ţări pentru cauza progresului şi prosperităţii". „Ei au căzut, de asemenea, de acord să consolideze legăturile dintre cele două popoare în domeniile politic, economic şi cultural, prin crearea unor instituţii care vor asigura continuitatea cooperării lor".

AGENŢIILE DE PRESĂ TRANSMIT:

Semnarea convenţiei consulare dintre România şi Suedia a avut loc la 12 februarie la Stockholm. Documentul a fost semnat de ministrul afacerilor externe suedez, Sven Andersson, şi de ambasadorul României la Stockholm, Dumitru Lazăr.

La Berlin a avut loc o convorbire între Erich Honecker, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., şi Georges Marchais, secretar general al P.C. Francez, aflat în vizită în R.D.G., care au examinat probleme legate de întărirea relaţiilor dintre cele două partide, probleme actuale ale situaţiei internaţionale, în special cele privind Europa, precum şi probleme privind mişcarea comunistă mondială.

Primul ministru al Libiei, Abdel Salam Jalloud, şi-a încheiat miercuri vizita oficială în R.S. Cehoslovacă. La încheierea convorbirilor dintre premierul libian şi preşedintele guvernului cehoslovac, Lubomir Strougal, au fost semnate un acord comercial pe cinci ani, protocolul cu privire la livrarea de utilaj complet pentru industria constructoare de maşini din Libia, precum şi un acord pe trei ani de colaborare tehnică şi ştiinţifică. Tot miercuri, premierul libian a sosit la Paris într-o vizită oficială de 5 zile.

Agenţia T.A.S.S. anunţă că, printr-un decret al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., pentru comiterea, în mod sistematic, a unor acţiuni incompatibile cu calitatea de cetăţean sovietic şi care aduc prejudicii U.R.S.S., A. I. Soljenîţin a fost privat de cetăţenia sovietică şi, la 13 februarie 1974, a fost expulzat peste hotarele Uniunii Sovietice. Familia lui Soljenîţin va putea pleca la el imediat ce va considera necesar.

Greva salariaţilor din serviciile şi transporturile publice ale R.F.G. s-a încheiat, miercuri, la trei zile de la declanşarea sa. În cadrul reuniunii de miercuri, a reprezentanţilor autorităţilor federale, locale şi municipale şi a delegaţilor sindicatelor lucrătorilor, reuniune prezidată de cancelarul Willy Brandt, s-a ajuns la o soluţie de compromis.

La sediul Ambasadei României din Tokio a avut loc, la 13 februarie, o întîlnire la care au participat Hisao Kodaira, Osamu Inaba, Makoto Mike şi Shintaro Abe, preşedinţii comisiilor permanente ale Camerei Reprezentanţilor pentru problemele juridice, educaţiei, transporturilor şi, respectiv, financiare. Cu acest prilej, ambasadorul României, Nicolae Finanţu, şi personalităţile parlamentare japoneze au discutat probleme privind dezvoltarea relaţiilor prieteneşti dintre ţara noastră şi Japonia.

Reprezentanţi ai unor organizaţii din R.S.F. Iugoslavia, R.P. Ungară şi R.S. Cehoslovacă au semnat acord privind instalarea pe teritoriul iugoslav a unei conducte petroliere între litoralul Mării Adriatice şi frontiera cu Ungaria.

La „Asociaţia libaneză de Ştiinţe Politice", prof. Virgil Cândea, membru al Academiei de Ştiinţe Sociale şi Politice din România, a ţinut o conferinţă pe tema „Cercetărilor comune româno-libaneze din ultimele decenii în domeniul artei şi istoriei".

★

În saloanele complexului arhitectural „La Place Royal" din Quebec (Canada) a avut loc vernisajul unei expoziţii de pictură contemporană românească, în prezenţa unor personalităţi politice, oameni de ştiinţă şi cultură.

„MARTE-5" — PE ORBITĂ DE SATELIT ARTIFICIAL AL PLANETEI ROŞII

MOSCOVA 13 (Agerpres). — Staţiile automate interplanetare sovietice „Marte-4" şi „Marte-5", lansate în luna iulie 1973, au trecut, la 10 şi 12 februarie, prin imediata vecinătate a planetei Marte. Staţiile au parcurs o distanţă de aproape 460 000 000 kilometri.

În timpul zborului au fost transmise pe Pămînt informaţii ştiinţifice cu privire la caracteristicile spaţiului cosmic.

Staţia „Marte-4" s-a apropiat de planetă la 10 februarie. Datorită unei nereguli survenite la unul dintre sistemele de bord, instalaţia motoare de frînare nu a funcţionat şi staţia a trecut pe lîngă planetă, la 2 200 km. Cu ajutorul instalaţiei foto şi de televiziune au fost obţinute fotografii ale suprafeţei planetei.

Staţia automată „Marte-5" a ajuns în vecinătatea lui Marte la 12 februarie. La ora 18,45 (ora Moscovei) a fost pusă în funcţiune instalaţia motoare de frînare pentru plasarea staţiei pe o orbită de satelit al planetei. Toate operaţiunile dinamice au fost executate autonom, cu ajutorul sistemului de astronavigaţie de la bord. Staţia „Marte-5" s-a plasat pe o orbită de satelit artificial al planetei.

„Toate eforturile întreprinse în numele păcii trebuie să fie legate de cauza reunificării paşnice a Coreei"

UN ARTICOL DIN ZIARUL „NODON SINMUN"

PHENIAN 13 (Agerpres). — Ziarul **„Nodon Sinmun"** a publicat un articol în care arată că, în eforturile de a intensifica, pe toate căile, represiunile împotriva tineretului studios şi populaţiei sud-coreene care aspiră spre democratizarea societăţii şi spre reunificarea patriei şi de a justifica „măsurile de urgenţă", luate recent de regimul de la Seul, Pak Cijan Hi invocă o pretinsă „ameninţare cu un atac asupra Sudului". În scopul „eliminării" unei asemenea „ameninţări", Pak Cijan Hi propune încheierea unui „pact de neagresiune" care, relevă „Nodon Sinmun", nu are un conţinut concret, de natură să garanteze pacea în ţară. În plus, pactul separă artificial problema păcii de aceea a reunificării paşnice, aminînd, sub pretextul „consolidării păcii", pentru o dată nedefinită, rezolvarea problemei reunificării patriei.

Pentru asigurarea unei păci autentice în Coreea, relevă în continuare ziarul, trebuie să se ia măsuri reale care să ducă la lichidarea pericolului unui război, iar toate eforturile întreprinse în numele păcii trebuie, în mod obligatoriu, să fie legate de cauza reunificării paşnice a patriei.

Acestor cerinţe le corespunde cel mai bine propunerea R.P.D. Coreene de încheiere a unui tratat de pace.

După iniţierea dialogului între Nord şi Sud, subliniază ziarul, am ridicat, în primul rînd, problema lichidării actuale stări de confruntare şi slăbirii încordării ca element primordial pentru pacea şi reunificarea paşnică a ţării, am avansat din nou propunerea de pace în cinci puncte: privind încetarea înarmărilor, evacuarea tuturor trupelor străine, reducerea forţelor armate şi a armamentelor, sistarea introducerii de armament din ţări străine şi încheierea unui acord de pace. Acest acord trebuie să garanteze rezolvarea problemelor sus-menţionate şi renunţarea la folosirea forţei militare de către Nord şi Sud unul împotriva celuilalt.

Această propunere, scrie „Nodon Sinmun", porneşte de la aspiraţia sinceră de a lichida starea de confruntare dintre Nord şi Sud, de a simplifica drumul spre pace, de a crea premisele unei increderi neştirbite între Nord şi Sud şi, astfel, de a deschide activ calea reunificării paşnice.

DE PRETUTINDENI

• „PIRATUL" SE CUMINŢEŞTE ? Staţiile de radio pirat au dat, în ultimul timp, multă bătaie de cap autorităţilor olandeze. Aflate la bordul unor nave ce patrulează în largul coastelor, acestea îşi transmit ilegal emisiunile, alcătuite în special din reclame. Dintre aceşti „piraţi" sonori, nava „Veronica" a reuşit să-şi cîştige o oarecare popularitate, din cauza programelor de muzică uşoară care însoţesc reclamele — fapt care a şi îngreunat pînă acum luarea unor măsuri drastice împotriva acestei staţii. Actualul guvern e totuşi hotărît să pună capăt acestei activităţi ilegale. În parlament s-a hotărît, cu majoritate de voturi, că „Veronica" trebuie să „amuţească". În faţa unei atari ameninţări, „Veronica" a promis să se „cuminţească", înaintînd chiar o cerere guvernului de a i se permite să funcţioneze legal, pe uscat, în cadrul reţelei olandeze de radiodifuziune. Rămîne de văzut dacă guvernul va fi dispus să-i dea aprobarea.

• PERCEPTIVITATE AUDITIVĂ NEOBIŞNUITĂ. Revista „New Scientist" relatează despre un fenomen ieşit din comun — o femeie care afirma că aude „zgomote insuportabile", trăind din această cauză un veritabil coşmar. Trimis să înregistreze zgomotele pe care femeia pretindea că le percepe, un acustician a constatat, pe baza analizării benzilor respective, că, într-adevăr, pe aceste benzi s-au înregistrat zgomote cu o frecvenţă de 30—40 Hz, pe care urechea obişnuită nu le poate percepe. Oamenii de ştiinţă au ajuns la concluzia că femeia are o acuitate auditivă neobişnuită. De fapt, acesta nu e un caz unic. Au mai fost constatate şi alte cazuri de sensibilitate ce se manifestă îndeosebi dimineaţa, cînd atmosfera este clară şi adie un vînt domol. Se confirmă astfel că există persoane care înregistrează „frecvenţe sonore", imperceptibile pentru majoritatea oamenilor.

• O VASTĂ GRĂDINĂ ZOOLOGICĂ. Pe un teren cu o suprafaţă de 150 hectare, situat la sud-vest de Moscova, va fi amenajată o nouă grădină zoologică. Într-o ambianţă cît mai apropiată de condiţiile naturale, aici vor trăi circa 13 000 de animale de pe toate continentele lumii. Pe teritoriul grădinii vor fi construite şi un delfinariu cu o tribună pentru 10 000 de spectatori, un muzeu paleontologic, precum şi o sală pentru proiecţii de filme şi conferinţe. După cum scriu ziarele sovietice, se contează pe 8 milioane de vizitatori anual.

Vechea grădină zoologică din capitala sovietică, deschisă acum 110 ani — astăzi o insulă în marea de clădiri — va fi folosită, în viitor, mai mult pentru învăţămîntul zoologic.

• „LANCET" — 150 DE ANI. Prestigioasa publicaţie medicală britanică „Lancet" a sărbătorit recent 150 de ani de la apariţia primului său număr. De-a lungul unui veac şi jumătate de existenţă, în paginile revistei au fost abordate o gamă largă a problemelor medicale — cele mai noi descoperiri, realizări, tendinţe, alături de reconsiderarea practicilor milenare, a metodelor terapeutice străvechi. Aşa, spre exemplu, primul număr a consemnat utilizarea, încă acum 150 de ani, a acupuncturii în Anglia; relatări asupra efectelor miraculoase ale penicilinei au apărut, încă în perioada experimentării antibioticului, în anul 1941. Informarea promptă şi ţinuta articolelor au făcut ca „Lancet" să dobîndească o largă audienţă, ilustrată de răspîndirea publicaţiei în peste 100 de ţări.

• NUME MAI „GUSTOASE". Dacă s-ar numi altfel, ciinele de mare ar fi mult mai gustos ! Aceasta e lozinca campaniei lansate de Agenţia naţională pentru studii oceanografice şi atmosferice din S.U.A. în vederea găsirii unor nume mai plăcute la unele vieţuitoare marine, cum ar fi: ciinele de mare, peştele-şobolan, crabul cancerului, purceluşul dungat. Sunînd altfel, se speră că aceste specii, îndeobşte „ocolite", vor găsi o mai mare „audienţă" în rîndurile gospodinelor. Răspunsurile se primesc pînă la 29 martie. O ocazie unică de-a fi un „naş" cît mai original !

• MAŞINI-UNELTE CU LASER. Întreprinderea de produse optice din Varşovia a început să producă o maşină-unealtă cu laser. Cu ajutorul acestui aparat, care are un gabarit mic, se pot executa găuri fine la materiale dure şi totodată spongioase ca molibden, wolfram, titan, ceramică, diamante. În afară de aceasta, cu ajutorul lui se pot suda elemente ale unor sisteme microelectronice. Astfel, de pildă, se pot suda fire extrem de fine de aur sau platină cu alte elemente miniaturale.

DE LA CORESPONDENŢII NOŞTRI:

LONDRA

În febra campaniei electorale

De cîteva zile întreaga viaţă politică britanică este cuprinsă de febra campaniei electorale. O intensă activitate se desfăşoară la sediile partidelor politice, de unde este condusă strategia electorală. Majoritatea partidelor şi-au publicat manifestele electorale. Au început obişnuitele întruniri şi turnee ale liderilor, se rostesc zilnic zeci de discursuri. Radioul şi televiziunea au stabilit ore suplimentare pentru programele speciale electorale, la care însă nu au acces decît partidele conservator, laburist şi liberal. Operaţiunile de completare a listelor cu candidaţi se vor încheia la 18 februarie, cu zece zile înainte de scrutin.

Spre deosebire de alte alegeri, actualul duel între partide are loc pe fundalul unor acute dificultăţi economice şi sociale. Aşa se şi explică, de altfel, tonul pesimist al manifestelor cînd apreciază situaţia actuală şi perspectivele de viitor. Manifestul electoral al conservatorilor, care se află la putere de 44 de luni, recunoaşte că, în realitate, „problemele cu care sîntem confruntaţi sînt grave", că aceste probleme „ar putea distruge toate speranţele de viitor", că „prezenta criză din relaţiile sociale este cea mai serioasă din întreaga perioadă de după război" şi că „o etapă dificilă ne aşteaptă de acum înainte". Primul ministru, Edward Heath, a apreciat, într-o cuvîntare recentă, că „orice proiect de expansiune viitoare va trebui amînat pînă vor fi rezolvate actualele dificultăţi".

Pe lîngă nota critică anticonservatoare, manifestul electoral al laburiştilor apreciază, la rîndul lui, că în prezent Anglia trece prin „cea mai gravă criză politică şi economică din 1945 încoace". Iar liderul partidului, Harold Wilson, a afirmat că, după părerea lui, „Anglia se apropie în mod periculos de faliment, de paralizie în industrie şi de ruină economică".

De la începutul campaniei, conservatorii au declanşat o dublă ofensivă, încercînd să creeze în opinia publică o atmosferă defavorabilă minerilor, cărora le reproşează că poartă „vina" pentru agravarea situaţiei economice; în al doilea rînd, acuzînd pe liderii laburişti că nu au folosit influenţa lor politică pentru a convinge sindicatul minerilor să renunţe la greva generală. În disputa aprinsă pe această temă, laburiştii au trecut la contraatac, punînd pe seama guvernării conservatoare creşterea nestăvilită a inflaţiei şi eşecul măsurilor luate pentru a o combate. În centrul propagandei electorale laburiste a fost inclusă şi tema aderării Marii Britanii la Piaţa comună. Într-adevăr, implinirea unui an de experienţă ca membru în C.E.E. oferă laburiştilor prilejul de a exprima nemulţumirile opiniei publice britanice faţă de un prim bilanţ, prezentînd un şir de aspecte negative, cu repercusiuni asupra spiralei preţurilor şi nivelului de trai. Harold Wilson a dat asigurări ferme că unul din primele obiective ale unui viitor guvern laburist va fi renegocierea condiţiilor de aderare la Piaţa comună, condiţii pe care conducerea laburistă le consideră defavorabile. În caz de eşec al acestor tratative — a spus el — prezumtivul guvern laburist se va considera degrevat de orice obligaţie decurgînd din acordul de aderare, intrat în vigoare cu peste un an în urmă.

Pentru a ieşi din actualele dificultăţi, partidele conservator şi laburist oferă programe optimiste, deşi, după cum scrie „Guardian", asemenea programe au mai fost prezentate şi în trecut şi „n-au rezolvat nici una din problemele fundamentale". Alte partide şi organizaţii politice, ca şi unii candidaţi independenţi, chiar dacă nu beneficiază de facilităţi la radio şi televiziune şi în ciuda dificultăţilor financiare (pentru fiecare candidat trebuie să se plătească o sumă de bani care se pierde dacă respectivul nu întruneşte un anumit procentaj de voturi), participă intens la campania electorală, îşi spun cuvîntul în problemele care frămîntă opinia publică.

Partidul Comunist din Marea Britanie, care în apropiatele alegeri va prezenta circa 50 de candidaţi, exprimă un şir de cerinţe de cea mai mare importanţă, pronunţîndu-se pentru impunerea unui strict control asupra preţurilor, înghetarea chiriilor, interzicerea exportului de capital şi a cheltuielilor militare în străinătate, mărirea impozitelor pentru cei avuţi, extinderea naţionalizărilor la un şir de sectoare cheie ale economiei, retragerea Marii Britanii din Piaţa comună, dezvoltarea schimburilor comerciale şi a cooperării economice cu ţările socialiste.

Ultimele sondaje arată că o bună parte a opiniei publice britanice nu este încă decisă pentru cine să voteze. Se poate presupune, după cum scrie „Daily Mirror", că soarta alegerilor va depinde, în cele din urmă, tocmai de această categorie de alegători.

N. PLOPEANU

GENEVA

Tendinţe demografice în Europa

UN INTERESANT STUDIU AL C.E.E. — O.N.U.

La Palatul Naţiunilor — unde sînt focalizate activităţile celui de-al doilea mare centru al O.N.U. — pregătirile în vederea Conferinţei mondiale a populaţiei, care urmează să aibă loc în cursul acestui an, la Bucureşti, capătă un conţinut tot mai concret. Deşi pînă la deschiderea conferinţei (19 august) mai sînt şase luni, numeroase organisme şi organizaţii din sistemul Naţiunilor Unite, între care Organizaţia Mondială a Sănătăţii, Organizaţia Internaţională a Muncii, Comisia Economică a O.N.U. pentru Europa etc., sînt preocupate de pe acum de a găsi formele cele mai adecvate pentru a contribui, în funcţie de specificul activităţilor lor, la buna desfăşurare şi la succesul conferinţei — cea mai reprezentativă geuniune desfăşurată vreodată sub auspiciile O.N.U.

În rîndul acestor preocupări se înscrie şi elaborarea de către C.E.E.—O.N.U. a unui studiu documentat asupra tendinţelor demografice ale ultimei perioade în Europa şi asupra previziunilor în acest domeniu pînă în anul 2000. Autorii documentului arată că acesta urmează să servească drept bază pentru dezbaterile asupra situaţiei mondiale a populaţiei şi asupra perspectivelor acesteia din cadrul conferinţei de la Bucureşti.

În decurs de două decenii (1950—1970), informează studiul, populaţia Europei a crescut de la 572 de milioane la 703 milioane locuitori, marcînd un spor anual mediu de aproximativ opt la mie, cifră mai mică decît cea înregistrată în alte regiuni ale lumii.

Remarcînd pentru perioada ultimilor 20 de ani tendinţa de apropiere a ritmului de creştere a populaţiei în diversele zone ale continentului, studiul relevă sporirea natalităţii îndeosebi în ţările din Europa răsăriteană. La începutul anilor '70, continuă studiul, aceste creşteri au fost în medie între 14—15 la mie în cele mai multe ţări europene — în unele din ele, între care şi România, înregistrîndu-se sporuri de circa 20 la mie. Încetinirea ritmului de creştere a populaţiei, scrie studiul, se datorează în mare parte scăderii spectaculoase a natalităţii în diferite ţări ale continentului. „La începutul anilor '70, exemplifică documentul menţionat, coeficientul natalităţii în Austria, Belgia, Finlanda, R.F.G. şi Suedia era sub 14 la mie, marcînd nivelul cel mai scăzut atins vreodată".

Pe ansamblul ţărilor europene, procesul de urbanizare a populaţiei a înregistrat, între 1950—1970, o rată medie anuală de 16 la mie. Această tendinţă a fost mai puţin accentuată în zonele ce dispuneau deja de un procentaj ridicat de populaţie urbană şi mai marcat în regiunile cu populaţie predominant rurală. Astfel, în ţările din estul şi sudul continentului, a căror populaţie rurală reprezenta în 1950 peste 50 la sută din numărul total al locuitorilor, populaţia urbană se ridica în 1970 la mai mult de jumătate din total.

O parte a studiului este consacrată migraţiei forţei de muncă în diferite ţări ale continentului. La începutul anilor '70, numărul muncitorilor străini în ţările Europei occidentale era de aproximativ 7 milioane, marea majoritate aflîndu-se în R.F.G., Franţa, Suedia şi Elveţia şi provenind în special din Portugalia, Spania şi Turcia. Muncitorii străini reprezintă circa 8 la sută din totalul forţei de muncă în ţările în care aceştia lucrează. Studiul subliniază că migraţia mîinii de lucru este de natură să afecteze procesul dezvoltării economice şi să aibă implicaţii sociale şi politice negative în ţările care furnizează în mod tradiţional mînă de lucru.

Ocupîndu-se în partea sa finală de perspectivele evoluţiei demografice în Europa pînă în anul 2000, studiul estimează că la începutul secolului viitor populaţia continentului european va fi de 838 milioane de oameni, marcînd o rată anuală de 5,8 la mie, ceea ce înseamnă că în viitorii 30 de ani creşterea populaţiei ţărilor europene nu va depăşi cu mult sporul înregistrat în ultimele două decenii. Se estimează, de asemenea, că populaţia Europei occidentale va creşte cu 15 milioane pînă în anul 2000, deci cu mai puţin decît în intervalul 1950—1970 (de 27 milioane).

Ponderea Europei în totalul populaţiei globului nu este mare (circa 20 la sută în 1970) — subliniază autorii documentului — „dar este în general recunoscut că studierea evoluţiei demografice în Europa prezintă interes nu numai pentru această regiune". Cu toate că problemele demografice ale Europei par foarte diferite faţă de cele din alte părţi ale lumii, „scena europeană, conchide studiul, poate fi considerată ca un laborator pentru studierea consecinţelor economice, sociale şi ecologice ale evoluţiei demografice a unei regiuni incluzînd ţări cu niveluri diferite de dezvoltare economică şi socială şi cu sisteme economice şi politice diferite".

Corneliu VLAD

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Din străinătate, abonamentele se fac prin „ROMPRESFILATELIA" Bucureşti — Calea Griviţei nr. 64—66 P.O.B. — 2001. Tiparul: Combinatul Poligrafic CASA SCINTEII 40 360